

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/801 IRÁNYELVE**(2016. május 11.)****a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcseriprogramok vagy oktatási projektek, és az au pair tevékenység céljából történő beutazásának és tartózkodásának feltételeiről****(átdolgozás)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 79. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2004/114/EK ⁽⁴⁾, valamint a 2005/71/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ számos tekintetben módosításra szorul. Az említett irányelveket az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.
- (2) Ennek az irányelvnek megoldást kell nyújtania a 2004/114/EK és a 2005/71/EK irányelvekről szóló végrehajtási jelentésekben azonosított problémákra annak érdekében, hogy orvosolja az azonosított hiányosságokat, biztosítsa a nagyobb átláthatóságot és a jogbiztonságot, és következetes jogi keretet biztosítson az Unióba érkező harmadik országbeli állampolgárok különböző kategóriái számára. Ezért egy jogi aktusban összefoglalva, egyszerűsíteni és egységesíteni kell az említett kategóriákra vonatkozó hatályos rendelkezéseket. Az ezen irányelv hatálya alá tartozó kategóriák a közöttük meglévő eltérések ellenére is több olyan közös jellemzővel rendelkeznek, amelyek lehetővé teszik egy uniós szintű közös jogi keret útján történő szabályozásukat.
- (3) Ez az irányelv hozzájárul a Stockholmi Program azon célkitűzéséhez, hogy a harmadik országbeli állampolgárok beutazásának és tartózkodásának feltételeire vonatkozó nemzeti jogszabályokat közelítse. Az Unión kívülről érkező bevándorlás az egyik forrása a magasan képzett munkaerőnek, és egyre nagyobb igény mutatkozik különösen a hallgatók és a kutatók iránt is. Fontos szerepet töltenek be az alapvető uniós eszköz, a humán tőke kialakításában, és az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés biztosításában, valamint ezáltal hozzájárulnak az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez.
- (4) A 2004/114/EK és a 2005/71/EK irányelvekre vonatkozó végrehajtási jelentések több hiányosságra is rámutattak, mindenekellett a beutazási és tartózkodási feltételek, a jogok, az eljárási garanciák, a hallgatók tanulmányaik alatti munkavállaláshoz való joga és az EU-n belüli mobilitás tekintetében. A harmadik országbeli állampolgárok választható kategóriája vonatkozásában is szükségesek bizonyos célzott javítások. A jelentéseket követő széles körű konzultáció szintén rámutatott, hogy a kutatók és a hallgatók álláskeresési lehetőségeit javítani szükséges, valamint megfelelőbb védelmet kell nyújtani az au paireknek, akik nem tartoznak a 2004/114/EK és a 2005/71/EK irányelvek hatálya alá.

⁽¹⁾ HL C 341., 2013.11.21., 50. o.

⁽²⁾ HL C 114., 2014.4.15., 42. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2014. február 25-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2016. március 10-i állásponjtja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ A Tanács 2004/114/EK irányelve (2004. december 13.) a harmadik országok állampolgárai tanulmányok folytatása, diákcseré, javadalmazás nélküli gyakorlat, illetve önkéntes szolgálat céljából történő beutazásának feltételeiről (HL L 375., 2004.12.23., 12. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 2005/71/EK irányelve (2005. október 12.) a harmadik országbeli állampolgárok az Európai Közösség területén folytatott tudományos kutatás céljából való fogadására vonatkozó külön eljárásról (HL L 289., 2005.11.3., 15. o.).

- (5) A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fokozatos létrehozása céljából az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) rendelkezik a menekültügy, a bevándorlás és a harmadik országok állampolgárai jogainak védelme terén elfogandó intézkedésekről.
- (6) Továbbá ez az irányelv előmozdítja az emberek közötti kapcsolatokat és a mobilitást, mivel ezek fontos elemei az EU külpolitikájának, kiemelten ami az európai szomszédságpolitika országait vagy az Unió stratégiai partnereit illeti. Az irányelv lehetővé teszi, hogy megfelelőbben hozzájáruljanak a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítéshez, és annak mobilitási partnerségeihez, amelyek konkrét keretet biztosítanak a tagállamok és a harmadik országok közötti párbeszéd és együttműködés számára, ideértve a legális migráció elősegítését és megszervezését.
- (7) A migrációnak ezen irányelv alkalmazásában elő kell segítenie a szakmai tudás és készségek létrehozását és megszerzését. A migráció a kölcsönös gyarapodás egy formáját jelenti az érintett migránsok, a származási országuk és az érintett tagállam számára, miközben erősíti a kulturális kapcsolatokat és gazdagítja a kulturális sokszínűséget.
- (8) Ez az irányelv előmozdítja, hogy az Unió vonzó helyszínt jelentsen a kutatók és az innováció számára, és támogatja a tehetségekért folytatott világméretű versenyben, ennek keretében pedig az Unió általános versenyképességének és növekedési ütemének erősödéséhez kell vezetnie, olyan munkahelyek létrehozása mellett, amelyek nagyobb mértékben járulnak hozzá a GDP növekedéséhez. Az Innovatív Unió kiemelt kezdeményezésben is szerepel az Unió megnyitása olyan harmadik országbeli állampolgárok számára, akik beutazására és tartózkodására kutatási célból kerülhet sor. Az Európai Kutatási Térség szintén alapvető célként jelölte meg, hogy az uniós kutatók és a harmadik országokból származó kutatók számára nyitott munkaerőpiacot hozzanak létre, vagyis olyan egységes térséget alakítsanak ki, amelyen belül a kutatók, a tudományos ismeretek és a technológia szabadon mozognak.
- (9) Helyénvaló megkönnyíteni a harmadik országbeli állampolgárok kutatási tevékenység végzése céljából történő beutazását és tartózkodását egy, a kutatók és a fogadó kutatószervezet közötti jogviszonytól független, a beutazás és a tartózkodás engedélyezésére irányuló eljárással, amely nem követeli meg külön munkavállalási engedély kiállítását. Ennek az eljárásnak a kutatószervezetek és a tagállamok bevándorlási hatóságai közötti együttműködésen kell alapulnia. A harmadik országbeli állampolgárok kutatási tevékenység céljából az Unióba való beutazásának megkönnyítése és meggyorsítása érdekében, a beutazás és a tartózkodás engedélyezésére irányuló eljárásban a kutatószervezetek kulcsszerepet játszanak, ugyanakkor a tagállamok bevándorlási politika tekintetében meglévő előjogait meg kell őrizni. A kutatószervezeteknek – amelyeket a tagállamok előzetesen jóváhagyhatnak – jogosultnak kell lenniük arra, hogy kutatási tevékenység végzése céljából harmadik országbeli állampolgárral fogadási megállapodást vagy szerződést írjanak alá. Ha a beutazás és tartózkodás feltételei teljesülnek, a tagállamok engedélyt állítanak ki a fogadási megállapodás vagy a szerződés alapján.
- (10) Mivel a GDP 3 %-ának a kutatásba történő befektetésére vonatkozó cél elérése érdekében tett erőfeszítések nagymértékben érintik a magánszektor, adott esetben ösztönözni kell ezt a szektort, hogy az elkövetkező években több kutatót alkalmazzanak.
- (11) Annak érdekében, hogy az Unió vonzóbbá váljon az olyan harmadik ország állampolgárai számára, akik kutatási tevékenységet szeretnének végezni az Unióban, a 2003/86/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ meghatározása szerinti családtagjaik számára lehetővé kell tenni, hogy a kutatókkal tartsanak, és az EU-n belüli mobilitásra vonatkozó rendelkezések rájuk is vonatkozzanak. E családtagok számára hozzáférést kell biztosítani arra, hogy munkát vállaljanak az első és – hosszú távú mobilitás esetén – a második tagállamban, kivéve az olyan kivételes körülményeket, mint a munkanélküliség igen magas szintje, amelyek fennállása esetén a tagállamoknak lehetőségük van megvizsgálni, hogy az adott állás legfeljebb 12 hónapos időtartam alatt betölthető-e a hazai munkaerőpiacról. Az ebben az irányelvben meghatározott eltérések kivételével a 2003/86/EK irányelv valamennyi rendelkezése alkalmazandó, ideértve az elutasításra, a visszavonásra és a meghosszabbítás megtagadására vonatkozó indokokat is. Következésképpen a családtagok tartózkodási engedélye visszavonható, illetve azok meghosszabbítása megtagadható abban az esetben, ha a kutatónak, akinek kíséretében érkeztek, lejár az engedélye, és a családtagok nem rendelkeznek semmilyen önálló tartózkodási joggal.
- (12) Ezen irányelv alkalmazásában, adott esetben ösztönözni kell a tagállamokat, hogy a doktoranduszhallgatókat is kutatóként kezeljék.
- (13) Ezen irányelv végrehajtása nem ösztönözheti az agyelszívást a gazdaságilag felemelkedő vagy a fejlődő országokból. A származási országokkal való partnerség keretében és az átfogó migrációs politika megteremtése céljából intézkedéseket kell hozni a kutatók származási országukban történő visszailleszkedésének ösztönzésére.

⁽¹⁾ A Tanács 2003/86/EK irányelve (2003. szeptember 22.) a családtagok jogáról (HL L 251., 2003.10.3., 12. o.).

- (14) Annak előmozdítása érdekében, hogy egész Európa a világ egyik kiválósági központjává váljon a tanulmányok és képzések terén, javítani és egyszerűsíteni kell az olyan személyek beutazására és tartózkodására vonatkozó feltételeket, akik ilyen célokból szeretnének az Unióba jönni. Ez összhangban van az európai felsőoktatási rendszerek által az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés terén tett hozzájárulás növelésére irányuló ütemterv célkitűzéseivel, különösen ami az európai felsőoktatás nemzetközivé válását illeti. A tagállamok vonatkozó nemzeti jogszabályainak közelítése e törekvés részét képezi. Ezzel összefüggésben és a felsőoktatás modernizációjáról szóló tanácsi következtetésekkel⁽¹⁾ összhangban a „felsőoktatás” kifejezés magában foglal minden felsőoktatási intézményt, többek között az egyetemeket, a műszaki egyetemeket, a technológiai intézeteket, az üzleti és gazdasági főiskolákat, a műszaki főiskolákat, a főiskolákat, a felsőfokú szakképzést nyújtó iskolákat, a politechnikumokat, és az akadémiákat.
- (15) Az európai oktatási miniszterek 1999. június 19-i Bolognai Együttes Nyilatkozatával megindított bolognai folyamat kiterjesztése és elmélyítése révén összehasonlíthatóbb, összeegyeztethetőbb és összehangoltabb felsőoktatási rendszerek jöttek létre a részt vevő országokban, de azokon kívül is. Ez amiatt következett be, mert a tagállamok támogatták a hallgatók mobilitását, valamint a felsőoktatási intézmények beépítették azt a tanterveikbe. Ezt a folyamatot a hallgatók EU-n belüli mobilitására vonatkozó rendelkezések javításán keresztül kell letükrözni. A Bolognai Nyilatkozat egyik célkitűzése, hogy az európai felsőoktatás vonzóbbá és versenyképesebbé váljon. A bolognai folyamat következtében létrejött az európai felsőoktatási térség. A bolognai háromciklusú rendszer a könnyen összehasonlítható programok és végzettségi szintek, valamint a képzési keretrendszerek bevezetése révén vonzóbbá tette a harmadik országbeli állampolgárok számára a tanulmányok folytatását Európában.
- (16) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó hallgatók előkészítő tanfolyamainak időtartamát és egyéb feltételeit a tagállamok határozzák meg nemzeti jogukkal összhangban.
- (17) Egy harmadik országbeli állampolgár felsőoktatási intézménybe történő felvételének bizonyítéka – egyebek között – a beiratkozást megerősítő levél vagy igazolás lehet.
- (18) A gyakornokként történő beutazást és tartózkodást kérelmező harmadik országbeli állampolgároknak bizonyítaniuk kell, hogy a jelentkezésüket megelőző két évben felsőfokú végzettséget szereztek, vagy valamely harmadik országban felsőfokú végzettség megszerzésére irányuló tanulmányokat folytatnak. E személyeknek be kell mutatniuk egy képzési megállapodást is, amely többek között a képzési program leírását, annak oktatási célját vagy képzési elemeit, időtartamát tartalmazza, valamint azokat a feltételeket, amelyek alapján a gyakornokot a képzési program alatt felügyelik, bizonyítandó, hogy valódi képzésben fognak részt venni, és nem szokványos munkavállalóként alkalmazzák őket. A fogadó szervezetektől ezen felül megkövetelhető annak igazolása, hogy a gyakornoki állás nem egy álláshelyet helyettesít. Ha a gyakornokokra vonatkozóan a nemzeti jog, a kollektív szerződések vagy a gyakorlati szabályok különös feltételeket fogalmaznak meg, a tagállamok megkövetelhetik, hogy a gyakornokként történő beutazást és tartózkodást kérelmező harmadik országbeli állampolgárok is megfeleljenek ezeknek a különös feltételeknek.
- (19) Ezen irányelv hatálya nem terjed ki azokra a gyakornok-munkavállalókra, akik vállalaton belüli áthelyezés keretében, munkavégzés céljából érkeznek az Unióba, ugyanis ők a 2014/66/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ hatálya alá tartoznak.
- (20) Ez az irányelv támogatja az Európai Önkéntes Szolgálat arra irányuló célkitűzését, hogy fokozza a szolidaritást, a kölcsönös megértést és a toleranciát a fiatalok és olyan társadalmak között, amelyekben élnek, továbbá hogy hozzájáruljon a társadalmi kohézió megerősítéséhez, és a fiatalok aktív polgári szerepvállalásának előmozdításához. Annak biztosítása érdekében, hogy az egész Unióban egységes módon lehessen hozzáférni az Európai Önkéntes Szolgálathoz, a tagállamok alkalmazzák ennek az irányelvnek a rendelkezéseit az Európai Önkéntes Szolgálathoz jelentkező harmadik országbeli állampolgárokra.
- (21) A tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy ezen irányelv rendelkezéseit a tanulókra, az Európai Önkéntes Szolgálathoz nem tartozó önkéntesekre és az au pairekre is alkalmazzák annak érdekében, hogy megkönnyítsék beutazásukat és tartózkodásukat, valamint biztosítsák jogaikat.
- (22) Ha a tagállamok úgy döntenek, hogy ezt az irányelvet a tanulókra is alkalmazzák, úgy célszerű lenne, ha a diákcsereprogramok vagy oktatási projektek keretében a diákokat kísérő tanárookra vonatkozó, a beutazás és a tartózkodás engedélyezésére irányuló nemzeti eljárás összhangban lenne a tanulókra vonatkozóan ebben az irányelvben meghatározott eljárással.

⁽¹⁾ HL C 372, 2011.12.20., 36. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/66/EU irányelve (2014. május 15.) a harmadik országbeli állampolgárok vállalaton belüli áthelyezés keretében történő belépésének és tartózkodásának feltételeiről (HL L 157., 2014.5.27., 1. o.).

- (23) Az au pair tevékenység hozzájárul a személyek közötti kapcsolatok erősítéséhez, mivel lehetőséget teremt arra, hogy a harmadik országbeli állampolgárok fejlesszék nyelvtudásukat, és elmélyítsék a tagállamokkal kapcsolatos ismereteiket és a hozzájuk fűződő kulturális kapcsolataikat. A harmadik országbeli állampolgársággal rendelkező au pairek ugyanakkor a visszaélés kockázatának is ki lehetnek téve. A tagállamok az au pairekkel történő méltányos bánásmód biztosítása és sajátos igényeik kielégítése érdekében alkalmazhatják ennek az irányelvnek az au pairek beutazására és tartózkodására vonatkozó rendelkezéseit.
- (24) Ha a harmadik országbeli állampolgárok bizonyítani tudják, hogy az érintett tagállamban való tartózkodásuk teljes időtartama alatt támogatás, ösztöndíj, hallgatói ösztöndíj, érvényes munkaszerződés, kötelező érvényű állásajánlat vagy valamely diákcsereprogramokat működtető szervezet, gyakornokok fogadásával foglalkozó szervezet, önkéntességi rendszereket működtető szervezet, fogadó család vagy au pairek kiközvetítésével foglalkozó szervezet pénzügyi kötelezettségvállalása keretében forrásokban részesülnek, a tagállamok figyelembe veszik az ilyen forrásokat annak elbírálásakor, hogy elegendő források állnak-e rendelkezésükre. A tagállamok meghatározhatnak olyan indikatív referenciaösszeget, amelyet „elegendő forrásnak” tekintenek, és amely a harmadik országbeli állampolgárok kategóriáitól függően változhat.
- (25) A tagállamok számára javasolt annak engedélyezése, hogy a kérelmezők egy olyan, az érintett tagállam által meghatározott uniós hivatalos nyelven nyújtsák be a dokumentumokat és az információkat, amely más, mint az érintett tagállam hivatalos nyelve vagy nyelvei.
- (26) A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy jóváhagyási eljárást dolgozzanak ki olyan állami vagy magán kutatószervezetek számára, illetve akár mindkét típusú kutatószervezet számára, amelyek harmadik országbeli állampolgársággal rendelkező kutatókat kívánnak fogadni, illetve olyan felsőoktatási intézmények számára, amelyek harmadik állambeli hallgatókat kívánnak fogadni. A jóváhagyásnak az érintett tagállam nemzeti jogában meghatározott eljárásokkal vagy a tagállam közigazgatási gyakorlatával összhangban kell történnie. Könnyíteni szükséges a jóváhagyott kutatószervezetekhez és felsőoktatási intézményekhez történő kérelmezést, és az Unióba kutatási és tanulási céllal érkezők számára fel kell gyorsítani a beutazás engedélyezését.
- (27) A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy jóváhagyási eljárást dolgozzanak ki az olyan fogadó szervezetek számára, amelyek harmadik országbeli állampolgársággal rendelkező tanulókat, gyakornokokat és önkénteseket kívánnak fogadni. A tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy ezt az eljárást a fogadó szervezetek némelyik vagy valamennyi kategóriájára alkalmazzák. E jóváhagyásnak az érintett tagállam nemzeti jogában meghatározott eljárásokkal vagy a tagállam közigazgatási gyakorlatával összhangban kell történnie. A jóváhagyott fogadó szervezetekhez benyújtott kérelmek esetében fel kell gyorsítani az olyan harmadik országbeli állampolgárok beutazásának engedélyezését, akik gyakorlat, önkéntes szolgálat vagy diákcsereprogram, valamint oktatási projekt céljából jönnek az Unióba.
- (28) Ha a tagállamok jóváhagyási eljárásokat alakítanak ki a fogadó szervezetekre, eldönthetik, hogy vagy csak a jóváhagyott fogadó szervezeteken keresztül engedélyezik a beutazást és tartózkodást, vagy a jóváhagyási eljárás kialakítása mellett lehetővé teszik a nem jóváhagyott fogadó szervezeteken keresztüli beutazást és tartózkodást is.
- (29) Ez az irányelv nem érinti a tagállamok jogát, hogy az ezen irányelv hatályaán kívül eső engedélyeket állítsanak ki tanulmányok folytatása, kutatás vagy gyakorlat céljából olyan harmadik országbeli állampolgárok számára, akik nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá.
- (30) Amint az összes általános és különös beutazási és tartózkodási feltétel teljesült, a tagállamok a meghatározott határidőn belül engedélyt állítanak ki. Ha egy tagállam tartózkodási engedélyt kizárólag a saját területén állít ki, és az ezen irányelvben szereplő valamennyi beutazási és tartózkodási feltétel teljesült, a tagállam kiállítja a szükséges vízumot az érintett harmadik országbeli állampolgár számára, és gondoskodik arról, hogy az illetékes hatóságok e célból ténylegesen együttműködjenek. Abban az esetben, ha a tagállam nem állít ki vízumot, az érintett harmadik országbeli állampolgárnak azzal egyenértékű beutazási engedélyt állít ki.
- (31) Az engedélyen az érintett harmadik országbeli állampolgár jogállását fel kell tüntetni. A tagállamok további információkat is rögzíthetnek papíralapú formátumban, vagy tárolhatnak elektronikus formátumban, feltéve, hogy az nem minősül kiegészítő feltételnek.
- (32) Az ezen irányelv szerinti engedélyek különféle érvényességi idejének tükröznie kell az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárra vonatkozó egyes kategóriák tartózkodásának sajátos jellemzőit.

- (33) A tagállamoknak jogukban áll kikötni, hogy a hallgatók tartózkodásának teljes időtartama nem haladhatja meg a tanulmányoknak a nemzeti jogban meghatározott maximális időtartamát. Ezzel összefüggésben a tanulmányok maximális időtartama – ha az érintett tagállam nemzeti joga így rendelkezik – magában foglalhatja a tanulmányok egy vagy több tanév megismétlése miatti lehetséges meghosszabbítását.
- (34) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az engedély iránti kérelmek és az értesítések kezeléséért és a kérelmezőknek díjat számíthassanak fel. A díjak mértéke nem lehet aránytalan vagy túlzó, annak érdekében, hogy az ne akadályozza ezen irányelv céljainak elérését.
- (35) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgároknak biztosított jogok nem függhetnek az engedélyek által kiadott engedélyek formájától.
- (36) Az ezen irányelvben meghatározott célú beutazás és tartózkodás kellően indokolt esetekben megtagadható. Különösen abban az esetben kerülhet sor a beutazás és tartózkodás megtagadására, ha a tagállam egyedi esetben, tényekre alapozott értékelés alapján és az arányosság elvének figyelembevételével úgy véli, hogy a harmadik országbeli állampolgár a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre potenciálisan veszélyt jelent.
- (37) Ennek az irányelvnek nem célja, hogy harmadik országbeli állampolgárok munkavállalás céljából történő beutazását és tartózkodását szabályozza, nem célja továbbá a munkavállalók jogállásával kapcsolatos tagállami jog és gyakorlatok harmonizálása sem. Mindazonáltal lehetséges, hogy néhány tagállamban a nemzeti jog, a kollektív szerződések vagy a gyakorlat alapján a harmadik országbeli állampolgároknak az irányelv hatálya alá tartozó egyes kategóriái munkaviszonyban állónak minősülnek. Ha valamely tagállam munkaviszonyban állónak tekinti a harmadik országbeli állampolgársággal rendelkező kutatókat, önkénteseket, gyakornokokat vagy au paireket, e tagállam az EUMSZ 79. cikkének (5) bekezdésével összhangban fenntarthatja a jogot annak meghatározására, hogy az adott kategóriából vagy kategóriákból hány személyt enged be a területére.
- (38) Ahol egy harmadik országbeli állampolgársággal rendelkező kutató, önkéntes, gyakornok vagy au pair arra irányuló kérelmet terjeszt elő, hogy valamely tagállamba munkaviszony létesítése céljából beutazzon, ez a tagállam megvizsgálhatja, hogy az adott állás betölthető-e a hazai munkaerőpiacról.
- (39) A hallgatók esetében nem alkalmazhatók a beutazók számára vonatkozó korlátozások, mivel még ha az ebben az irányelvben meghatározott feltételekkel munkát is vállalhatnak tanulmányaik mellett, abból a célból kívánnak a tagállamok területére beutazni és ott tartózkodni, hogy fő tevékenységként nappali tagozatos tanulmányokat folytassanak, amelyek kötelező gyakorlatot is magukban foglalhatnak.
- (40) Ha egy kutató, önkéntes, gyakornok vagy au pair az érintett tagállam területére történő beutazását követően az adott tagállamban munkaviszony létesítése vagy meghosszabbítása céljából az engedély meghosszabbítása iránt kérelmet terjeszt elő, a tagállam számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy megvizsgálja, hogy az adott állás betölthető-e a hazai munkaerőpiacról, azon kutatók kivételével, akik ugyanannál a fogadó szervezetnél folytatják munkaviszonyukat.
- (41) A beutazás és tartózkodás engedélyezése iránti kérelem okaival kapcsolatos kételyek felmerülése esetén a tagállamok elvégezhetik a szükséges ellenőrzéseket, és minden olyan bizonyítékot megkövetelhetnek, amely ahhoz szükséges, hogy egyedi alapon megvizsgálják a kérelmező tervezett kutatásait, tanulmányait, gyakorlatát, önkéntes tevékenységét, továbbá a diákcseraprogramot vagy oktatási projektet és az au pair tevékenységet, illetve felléphetnek az ezen irányelvben megállapított eljárással való visszaélés vagy az eljárás helytelen alkalmazása ellen.
- (42) Ha a benyújtott információk hiányosak, a tagállamok észszerű határidőn belül tájékoztatják a kérelmezőt arról, hogy milyen további információkra van szükség, és észszerű határidőt állapítanak meg ezek benyújtására. Ha a további információkat nem nyújtják be az említett határidőre, a kérelem elutasítható.
- (43) A kérelmezőt a tagállami hatóságok tájékoztatják a kérelemre vonatkozó döntésről. Ezt írásban a lehető leghamarabb, de legkésőbb az ezen irányelvben meghatározott határidőn belül kell megtenniük.
- (44) Ennek az irányelvnek az a célja, hogy megkönnyítse a kutatók és a hallgatók EU-n belüli mobilitását, többek között azért, hogy csökkenti a mobilitás vonatkozásában számos tagállamban fennálló adminisztratív terheket. E célból ez az irányelv különleges EU-n belüli mobilitási rendszert állít fel, amelynek keretében az első tagállam

által kutatás vagy tanulmányok folytatása céljából kiállított engedéllyel rendelkező, harmadik országbeli állampolgárnak ezen irányelv mobilitásra vonatkozó rendelkezéseivel összhangban jogában áll egy vagy több második tagállamba beutazni, tartózkodni és kutatási tevékenysége vagy tanulmányai egy részét ott végezni.

- (45) Annak érdekében, hogy a kutatók kutatási céllal könnyen mozoghassanak a kutatási szervezetek között, rövid távú mobilitásuk keretében bármely 360 napos időszakon belül tagállamonként legfeljebb 180 napot egy második tagállamban tölthetnek. Hosszú távú mobilitásuk keretében a kutatók tagállamonként egy vagy több második tagállamban 180 napnál hosszabb időtartamot tölthetnek. A kutatók családtagjainak jogukban áll a mobilitás keretében a kutatóval tartani. A családtagok mobilitására irányuló eljárásnak összhangban kell lennie az arra a kutatóra vonatkozó eljárással, akit kísérnek.
- (46) Az uniós vagy multilaterális programokban, illetve két vagy több felsőoktatási intézmény között létrejött megállapodásokban érintett hallgatók esetében, annak érdekében, hogy tanulmányaik folytonossága biztosítva legyen, az irányelv az egy vagy több második tagállamba irányuló mobilitást tagállamonként legfeljebb 360 napos időtartamra biztosítja.
- (47) Ha a kutató vagy a hallgató az értesítési eljárás keretében egy második tagállamba költözik, és egy okmányra van szüksége annak megkönnyítése érdekében, hogy bizonyos szolgáltatásokhoz hozzáférjen, illetve bizonyos jogokat élvezhessen, a második tagállam okmányt állíthat ki a kutató vagy a hallgató számára annak igazolására, hogy jogszerűen tartózkodik az adott tagállam területén. Az említett okmány nem lehet további feltétele az ezen irányelvben meghatározott jogok gyakorlásának, és jellege kizárólag deklaratív lehet.
- (48) Amellett, hogy az ezen irányelv által létrehozott mobilitási rendszer keretén belül, az eredeti engedélyt kiállító tagállamtól eltérő tagállamba kutatás vagy tanulmányok céljából történő beutazásra és tartózkodásra önálló szabályokat kell létrehozni, a személyek határok közötti szabad mozgására irányadó schengeni vívmányok által megállapított valamennyi vonatkozó szabályt továbbra is alkalmazni kell.
- (49) Ha az engedélyt egy olyan tagállam állítja ki, amely nem alkalmazza teljes körűen a schengeni vívmányokat és a kutató vagy annak családtagjai, illetve a hallgató az EU-n belüli mobilitás keretében átlép egy, az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében vett külső határt, a tagállamnak jogában áll bizonyítékot kérni arra vonatkozóan, hogy a kutató vagy a hallgató kutatás, illetve tanulmányok folytatása céljából utazik be a területére, illetve hogy a családtagok a mobilitás keretében beutazó kutató elkísérésének céljából lépnek be a területükre. Emellett az (EU) 2016/399 rendelet értelmében vett külső határátlépéskor a schengeni vívmányokat teljes körűen alkalmazó tagállamok a Schengeni Információs Rendszer adatait lekérdezik, és nem engedélyezhetik az olyan személyek beutazását, vagy meg kell tagadniuk az olyan személyek mobilitásának gyakorlását, akikkel kapcsolatban beutazási vagy tartózkodási tilalmat elrendelő, az 1987/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ szerinti figyelmeztető jelzést tartalmaz az említett rendszer.
- (50) Ez az irányelv lehetővé teszi a második tagállamok számára azt, hogy felszólítsák területük elhagyására azt a kutatót vagy hallgatót, aki egy első tagállam által kiállított engedély alapján utazik be a területükre, de nem, illetve már nem teljesíti a mobilitás feltételeit. Ha a kutató vagy a hallgató rendelkezik egy első tagállam által kiállított érvényes engedéllyel, lehetővé kell tenni, hogy a második tagállam a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ összhangban felszólíthassa az adott kutatót vagy hallgatót, hogy térjen vissza az első tagállamba. Ha a második tagállam az első tagállam által kiállított engedély alapján engedélyezte a mobilitást, de az engedélyt a mobilitás időtartama alatt visszavonták vagy az lejárt, a második tagállam a 2008/115/EK irányelvnek megfelelően egy harmadik államba visszaküldheti a kutatót vagy a hallgatót, vagy haladéktalanul felkérheti az első tagállamot, hogy engedélyezze a kutató vagy a hallgató számára a területére történő újbóli beutazást. Ez utóbbi esetben az első tagállam a kutató vagy a hallgató számára az újbóli beutazás lehetővé tétele céljából okmányt állít ki.
- (51) Egyfelől az Unió bevándorlási politikáinak és szabályainak, másfelől a kutatók és a hallgatók uniós szintű mobilitására irányuló uniós politikáknak és programoknak jobban ki kell egészíteniük egymást. A kutatók és a hallgatók számára kiállított engedélyek érvényességi idejének meghatározásakor a tagállamok a mobilitással kapcsolatos rendelkezésekkel összhangban figyelembe veszik a más tagállamokba irányuló tervezett mobilitást is.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1987/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról (HL L 381., 2006.12.28., 4. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o.).

A mobilitási intézkedéseket tartalmazó, két vagy több felsőoktatási intézmény között létrejött megállapodásokból álló uniós vagy multilaterális programokban érintett kutatók és hallgatók legalább két éves időtartamra szóló engedélyre jogosultak, feltéve, hogy az adott időtartam tekintetében megfelelnek a vonatkozó beutazási és tartózkodási feltételeknek.

- (52) Annak érdekében, hogy a hallgatók tanulmányi költségeik egy részét maguk fedezhessék és – ha lehetséges – gyakorlati tapasztalatot szerezzenek, tanulmányaik idejére az ebben az irányelvben meghatározott feltételekkel munkát vállalhatnak abban a tagállamban, amelyben tanulmányokat folytatnak. E célból a hallgatóknak az irányelvben foglaltaknak megfelelően bizonyos minimális óraszámban lehetőséget kell biztosítani a munkavállalásra. A hallgatók munka-erőpiaci hozzáférése általános szabály kell, hogy legyen. Rendkívüli körülmények fennállása esetén ugyanakkor lehetőséget kell adni a tagállamoknak arra, hogy figyelemmel legyenek nemzeti munka-erőpiaci helyzetükre.
- (53) A jövőbeli magasán képzett munkaerő ösztönzésének keretében, az Unióban diplomát szerző hallgatók számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a munkalehetőségek felmérése, illetőleg vállalkozás alapítása céljából az ezen irányelvben meghatározott ideig az adott tagállam területén maradjanak. A kutatók számára szintén lehetővé kell tenni, hogy a fogadási megállapodásban meghatározott kutatási tevékenységük lezárását követően hasonlóképpen az Unió területén maradjanak. Annak érdekében, hogy a tartózkodási engedélyt e célból állítsák ki, a hallgatók és a kutatók felkérhetők, hogy az irányelvben foglalt követelményeknek megfelelően bizonyítékokat nyújtsanak be. Ha a tagállamok ilyen tartózkodási engedélyt állítanak ki számukra, többé nem tekinthetők az irányelv értelmében vett kutatóknak és hallgatóknak. A tagállamok az irányelvben meghatározott minimális időtartamot követően ellenőrizhetik, hogy van-e valódi esélyük munkába állni vagy vállalkozást indítani. Ez a lehetőség nem érinti a nemzeti jogban egyéb célokból előírt jelentéstételi kötelezettségeket. A munkalehetőségek felmérése, illetőleg vállalkozás alapítása céljából kiállított engedély nem teremt automatikusan jogot munkavállalásra vagy vállalkozás indítására. A tagállamoknak továbbra is jogukban áll figyelembe venni saját munkaerő-piacuk helyzetét, amikor egy olyan harmadik országbeli állampolgár terjeszt elő egy munkahely betöltése céljából munkavállalási engedély iránti kérelmet, aki álláskeresés, illetőleg vállalkozás indítása céljából engedélyt kapott arra, hogy az érintett tagállam területén maradjon.
- (54) Az EUMSZ 79. cikkének megfelelően az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok számára méltányos bánásmódot kell biztosítani. A kutatóknak a 2011/98/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 12. cikkének (1) és (4) bekezdését illetően az érintett tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmódban kell részesülniük, figyelemmel ugyanakkor arra a lehetőségre, hogy az adott tagállamok az ezen irányelvben meghatározott konkrét esetekben korlátozhatják az egyenlő bánásmód elvének alkalmazását. A 2011/98/EU irányelvet továbbra is alkalmazni kell a hallgatókra, ideértve az említett irányelvben meghatározott korlátozásokat is. A 2011/98/EU irányelvet alkalmazni kell a gyakornokokra, az önkéntesekre és az au pairekre, ha az érintett tagállamban munkaviszonyban állónak minősülnek. A gyakornokok, az önkéntesek és az au pairek, ha az érintett tagállamban nem minősülnek munkaviszonyban állónak, továbbá a tanulók az ebben az irányelvben meghatározott minimumjogok tekintetében az érintett tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmódban részesülnek. Ez magában foglalja a javakhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférést, de nem terjed ki a tanulmányi és szakképzési támogatásokra és kölcsönökre.
- (55) A kutatók és hallgatók, továbbá az érintett tagállamban munkaviszonyban állónak számító gyakornokok, önkéntesek és au pairek számára biztosított egyenlő bánásmód magában foglalja a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 3. cikkében felsorolt szociális biztonsági ágakra vonatkozó egyenlő bánásmódot. Ez az irányelv nem harmonizálja a tagállamok szociális biztonsági jogszabályait. Ezen irányelv csupán arra szorítkozik, hogy a hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokra a szociális biztonság területén alkalmazzák az egyenlő bánásmód elvét. Ez az irányelv továbbá nem biztosít jogokat az uniós jog hatályán kívül eső helyzetekre, mint például a harmadik országban tartózkodó családtagokra. Ez ugyanakkor nem érinti az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok valamely harmadik országban letelepedett túlélő hozzátartozóinak jogát, hogy adott esetben hozzátartozói nyugaltságban részesüljenek.
- (56) Számos tagállam a családi ellátásra való jogosultságot attól teszi függővé, hogy az adott személy valamilyen módon kötődjön a szóban forgó tagállamhoz, mivel e juttatások a kedvező demográfiai fejlődés támogatására szolgálnak annak érdekében, hogy a tagállamban biztosított legyen a jövőben a munkaerő. Ezért ha a kutató és az őt kísérő családtagok ideiglenesen tartózkodnak valamely tagállamban, ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a családi ellátás tekintetében bizonyos feltételek mellett tekintetükben korlátozzák az egyenlő bánásmód elvének alkalmazását.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/98/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országból származó, valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó munkavállalók közös jogairól (HL L 343., 2011.12.23., 1. o.).

(2) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

- (57) A tagállamok közötti mobilitás esetén az 1231/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾ kell alkalmazni. Ez az irányelv nem keletkeztethet többletjogot azokhoz a jogokhoz képest, amelyeket a szociális biztonság területére vonatkozó hatályos uniós jog biztosít olyan harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a tagállamok közötti határon átnyúló érdekeltséggel bírnak.
- (58) Ezen irányelv alkalmazása nem érintheti az uniós jogban és az alkalmazandó nemzetközi jogi eszközökben foglalt kedvezőbb rendelkezéseket.
- (59) A tagállamok illetékes hatóságai az 1030/2002/EK tanácsi rendeletben⁽²⁾ meghatározott egységes formátum alkalmazásával adják ki az ezen irányelv szerinti tartózkodási engedélyt.
- (60) Minden tagállam gondoskodik arról, hogy megfelelő és rendszeres időközönként naprakésszé tett információ álljon – különösen az interneten keresztül – a nyilvánosság rendelkezésére az ezen irányelv céljaira jóváhagyott fogadó szervezetekről, valamint ezen irányelv alkalmazásában a harmadik országbeli állampolgárok számára a tagállamok területére történő beutazására és tartózkodására vonatkozó feltételekről és eljárásokról.
- (61) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, az Európai Unióról szóló szerződés (EUMSZ) 6. cikkével összhangban.
- (62) A tagállamok a nem, faj, bőrszín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai jellemzők, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy egyéb vélemény, valamely nemzeti kisebbséghez való tartozás, vagyoni, születési, fogyatékos, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetés nélkül hajtják végre ennek az irányelvnek a rendelkezéseit.
- (63) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽³⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átvitt intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átvitt nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (64) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a harmadik országok állampolgárainak kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, az Európai Önkéntes Szolgálat keretében végzett önkéntes szolgálat – mint kötelező rendelkezések –, továbbá diákcseré, az Európai Önkéntes Szolgálat keretén kívül végzett önkéntes szolgálat vagy a párt tevékenység – mint választható rendelkezések – céljából való beutazására és tartózkodására vonatkozó feltételek meghatározását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban ennek terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (65) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével, valamint 4a. cikke (1) bekezdésével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, ezek a tagállamok nem vesznek részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (66) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. sz. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (67) Az ezen irányelv belső jogba történő átvittetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek a 2004/114/EK és a 2005/71/EK irányelvekhez képest jelentősen módosultak. A változatlan rendelkezések átvittetésére vonatkozó kötelezettség az említett irányelvekből ered.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 1231/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a 883/2004/EK rendelet és a 987/2009/EK rendelet harmadik országok e rendeletek által csupán állampolgárságuk miatt nem érintett állampolgáira való kiterjesztéséről (HL L 344., 2010.12.29., 1. o.).

(2) A Tanács 1030/2002/EK rendelete (2002. június 13.) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról (HL L 157., 2002.6.15., 1. o.).

(3) HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

- (68) Ez az irányelv nem érinti az I. melléklet B. részében megjelölt irányelveknek a belső jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel és alkalmazásuk kezdő napjaival kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv meghatározza:

- a) a harmadik országbeli állampolgároknak és adott esetben családtagjaiknak kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat vagy az Európai Önkéntes Szolgálat keretében végzett önkéntes szolgálat, illetve ha a tagállamok úgy döntenek, diákcseraprogramok vagy oktatási projektek, az Európai Önkéntes Szolgálat keretén kívül végzett önkéntes szolgálat vagy au pair tevékenység céljából a tagállamok területére való beutazására és 90 napon túli ott tartózkodására vonatkozó feltételeket, valamint az ilyen személyek jogait;
- b) az a) pontban említett kutatókra és adott esetben családtagjaikra, valamint hallgatókra vonatkozóan az engedélyt ezen irányelv alapján a harmadik országbeli állampolgár számára elsőként kiállító tagállamtól eltérő tagállamok területére történő beutazás és tartózkodás feltételeit, valamint az e személyek számára e tagállamokban biztosítandó jogokat.

2. cikk

Hatály

(1) Ezen irányelvet olyan harmadik országbeli állampolgárokra kell alkalmazni, akik kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat vagy az Európai Önkéntes Szolgálat keretében végzett önkéntes szolgálat céljából valamely tagállam területére történő beutazás és tartózkodás iránti kérelmet terjesztenek elő, vagy akik már megkapták ezt az engedélyt. A tagállamok dönthetnek úgy is, hogy ennek az irányelvnek a rendelkezéseit a harmadik országok olyan állampolgáira is alkalmazzák, akik beutazásuk és tartózkodásuk engedélyezésére irányuló kérelmüket diákcseraprogram vagy oktatási projekt megvalósítása, az Európai Önkéntes Szolgálat keretén kívül végzett önkéntes szolgálat vagy au pair tevékenység céljából terjesztik elő.

(2) Ezen irányelv nem alkalmazandó olyan harmadik országbeli állampolgárokra:

- a) akik nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtanak be, vagy akik a 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban nemzetközi védelemben részesülnek, valamint akik a 2001/55/EK tanácsi irányelvvel ⁽²⁾ összhangban valamely tagállamban ideiglenes védelemben részesülnek;
- b) akiknek kiutasítását ténybeli vagy jogi indokok miatt felfüggesztették;
- c) akik olyan uniós polgárok családtagjai, akik az Unión belüli szabad mozgáshoz való jogukat gyakorolták;
- d) akik a 2003/109/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ alapján valamely tagállamban „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállással bírnak;
- e) akik családtagjaikkal együtt és állampolgárságtól függetlenül az Unió, a tagállamai és harmadik országok vagy az Unió és harmadik országok közötti megállapodások értelmében a szabad mozgás joga tekintetében az uniós polgárokéval azonos joggal bírnak;
- f) akik a 2014/66/EU irányelv szerinti vállalaton belüli áthelyezés keretében, gyakornok-munkavállalóként érkeznek az Unió területére;
- g) akik a 2009/50/EK tanácsi irányelvvel ⁽⁴⁾ összhangban magasan képzett munkavállalóként lépnek be az Unió területére.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/95/EU irányelve (2011. december 13.) a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról (HL L 337., 2011.12.20., 9. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2001/55/EK irányelve (2001. július 20.) a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről (HL L 212., 2001.8.7., 12. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2003/109/EK irányelve (2003. november 25.) a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról (HL L 16., 2004.1.23., 44. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2009/50/EK irányelve (2009. május 25.) a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről (HL L 155., 2009.6.18., 17. o.).

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „harmadik országbeli állampolgár”: minden olyan személy, aki az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése értelmében nem uniós polgár;
2. „kutató”: olyan harmadik országbeli állampolgár, aki olyan doktori fokozattal vagy olyan megfelelő felsőfokú képesítéssel rendelkezik, amely az adott harmadik országbeli állampolgárt doktori programokban való részvétellel jogosítja fel, és aki valamely tagállam területére beutazott és ott tartózkodik, és akit valamely kutatószervezet kiválasztott egy olyan kutatási tevékenység elvégzésére, amelyhez az említett képesítés általában szükséges;
3. „hallgató”: olyan harmadik országbeli állampolgár, aki valamely tagállam felsőoktatási intézményébe felvételt nyert, és akinek valamely tagállam a területére történő beutazását és tartózkodását abból a célból engedélyezik, hogy fő tevékenységként olyan nappali tagozatos tanulmányokat folytasson, amelyek eredményeként az adott tagállam által elismert felsőfokú képesítést adnak, ideértve a felsőoktatási intézményben olyan oklevelet, bizonyítványt vagy doktori fokozatot, amely a nemzeti joggal összhangban, az említett oktatást megelőző, előkészítő tanfolyamra vagy a kötelező gyakorlatra is kiterjedhet;
4. „tanuló”: olyan harmadik országbeli állampolgár, akinek valamely tagállam a területére történő beutazását és tartózkodását abból a célból engedélyezik, hogy a nemzeti joggal vagy a közigazgatási gyakorlattal összhangban, oktatási intézmény által működtetett diákcseraprogram vagy oktatási projekt keretében, elismert állami vagy regionális, az oktatás egységes nemzetközi osztályozási rendszere szerinti 2. vagy 3. szintű középfokú oktatási programban vegyen részt;
5. „gyakornok”: olyan harmadik országbeli állampolgár, aki felsőfokú képesítéssel rendelkezik vagy felsőfokú végzettség megszerzésére irányuló tanulmányokat folytat valamely harmadik államban, és akinek valamely tagállam a területére történő beutazását és tartózkodását abból a célból engedélyezik, hogy egy gyakorlati program keretében munkahelyi környezetben ismereteket, gyakorlatot és tapasztalatot szerezzen;
6. „önkéntes”: olyan harmadik országbeli állampolgár, akinek valamely tagállam a területére történő beutazását és tartózkodását önkéntes szolgálati rendszerben való részvétel céljából engedélyezik;
7. „önkéntes szolgálati rendszer”: az érintett tagállam vagy az Unió által elismert rendszeren alapuló, gyakorlati szolidaritási tevékenységeket összefogó program, amely közérdekű, nonprofit célokat szolgál, és a program keretében végzett tevékenységekért – a költségek megtérítését és/vagy a költőpénzt leszámítva – nem jár javadalmazás;
8. „au pair”: olyan harmadik országbeli állampolgár, akinek valamely tagállam a területére történő beutazását és tartózkodását abból a célból engedélyezik, hogy egy család könnyű házimunka és gyermekgondozás ellenében átmenetileg befogadja annak érdekében, hogy javítsa nyelvtudását és bővítsé az érintett tagállamra vonatkozó ismereteit;
9. „kutatás”: az ismeretanyag növelése érdekében szisztematikusan végzett alkotómunka, beleértve az emberi, kulturális és társadalmi ismeretek növelését, valamint ezen ismeretanyag új alkalmazásokra való használatának kidolgozását;
10. „kutatószervezet”: kutatásokat folytató köz- vagy magánszervezet;
11. „oktatási intézmény”: az érintett tagállam által elismert köz- vagy magánfenntartású középfokú oktatási intézmény, vagy olyan köz- vagy magánfenntartású középfokú oktatási intézmény, amelynek képzéseit, a nemzeti joggal vagy a közigazgatási gyakorlattal összhangban, átlátható kritériumok alapján, ebben az irányelvben meghatározott célokra elismernek, és amely diákcseraprogramokban vagy oktatási projekteken vesz részt;
12. „oktatási projekt”: valamely tagállam oktatási intézménye által egy harmadik ország hasonló intézményével együttműködésben kidolgozott oktatási tevékenységcsomag, amelynek célja az ismeretek megosztása és a kultúrák kölcsönös megismerése;
13. „felsőoktatási intézmény”: bármely típusú, a nemzeti jogszabályok alapján elismert vagy elismertnek tekinthető felsőoktatási intézmény, amely az érintett tagállam nemzeti jogával vagy gyakorlatával összhangban elismert felsőfokú fokozatot vagy más elismert felsőfokú képesítés megszerzéséhez vezető képzést nyújt, függetlenül az ilyen intézmények elnevezésétől, továbbá bármely olyan intézmény, amely a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban felsőfokú szakoktatást vagy képzést kínál;
14. „fogadó szervezet”: kutatószervezet, felsőoktatási intézmény, oktatási intézmény, önkéntes szolgálati rendszerért felelős szervezet vagy gyakornokokat fogadó szervezet, amely alá a harmadik országbeli állampolgár ezen irányelv alkalmazásában tartozik, és amely az érintett tagállam területén található, függetlenül a szervezet jogi formájától, a nemzeti joggal összhangban;
15. „fogadó család”: olyan család, amely egy tagállam területén az au pair és e család között létrejött szerződés alapján az au pairt ideiglenesen fogadja és megosztja vele mindennapi családi életét;

16. „foglalkoztatás”: a nemzeti jog vagy az alkalmazandó kollektív szerződések által vagy a kialakult gyakorlattal összhangban szabályozott bármely munka- vagy foglalkoztatási formát magában foglaló, valamely munkáltató javára vagy irányítása vagy felügyelete alatt végzett tevékenységek gyakorlása;
17. „munkáltató”: minden természetes és jogi személy, akinek/amelynek javára vagy irányítása vagy felügyelete alatt a foglalkoztatás történik;
18. „első tagállam”: az a tagállam, amely ezen irányelv alapján elsőként ad ki engedélyt a harmadik országbeli állampolgárnak;
19. „második tagállam”: az első tagállamtól eltérő bármely más tagállam;
20. „mobilitási intézkedéseket magukban foglaló uniós vagy multilaterális programok”: az Unió vagy a tagállamok által finanszírozott olyan programok, amelyeknek célja, hogy előmozdítsák a harmadik országbeli állampolgárok mobilitását az Unióban, illetve az érintett programban részt vevő tagállamokban;
21. „engedély”: tartózkodási engedély vagy – ha a nemzeti jog ezt előírja – az ezen irányelv alkalmazásában kiállított hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum;
22. „tartózkodási engedély”: az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott formátum felhasználásával kiállított engedély, amely birtokosát valamely tagállam területén való jogszerű tartózkodásra jogosítja fel;
23. „hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum”: a Schengeni Egyezmény⁽¹⁾ 18. cikkében előírtaknak megfelelően, vagy a schengeni vívmányokat nem teljes körűen alkalmazó tagállamok esetében e tagállamok nemzeti jogának megfelelően, valamely tagállam által kiállított engedély;
24. „családtagok”: a 2003/86/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerinti harmadik országbeli állampolgár.

4. cikk

Kedvezőbb feltételeket biztosító rendelkezések

- (1) Ez az irányelv nem érinti az alábbiakban foglalt kedvezőbb rendelkezéseket:
  - a) az Unió vagy az Unió és tagállamai, valamint egy vagy több harmadik ország között kötött két- vagy többoldalú megállapodások; vagy
  - b) az egy vagy több tagállam és egy vagy több harmadik ország között kötött két- vagy többoldalú megállapodások.
- (2) Ez az irányelv nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja, valamint a 18., 22., 23., 24., 25., 26., 34. és a 35. cikk tekintetében kedvezőbb rendelkezéseket fogadjanak el vagy tartsanak fenn az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokra nézve.

II. FEJEZET

BEUTAZÁS ÉS TARTÓZKODÁS

5. cikk

Alapelvek

- (1) Valamely harmadik országbeli állampolgár ezen irányelv alapján történő beutazásának és tartózkodásának feltétele azoknak az igazoló dokumentumoknak az ellenőrzése, amelyek bizonyítják, hogy a harmadik országbeli állampolgár megfelel:
  - a) a 7. cikkben rögzített általános feltételeknek; és
  - b) a 8., 11., 12., 13., 14. vagy a 16. cikkben megállapított vonatkozó különös feltételeknek.
- (2) A tagállamok előírhatják a kérelmező számára, hogy az (1) bekezdésben említett igazoló dokumentumokat az érintett tagállam egyik hivatalos nyelvén vagy az Európai Unió bármely, az említett tagállam által megjelölt hivatalos nyelvén nyújtsa be.

⁽¹⁾ Egyezmény a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaitokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról (HL L 239., 2000.9.22., 19. o.).

(3) Ha valamennyi általános és különös feltétel teljesül, a harmadik országbeli állampolgár jogosulttá válik arra, hogy engedélyt kapjon.

Ha egy tagállam kizárólag a saját területén állít ki tartózkodási engedélyt, és az ezen irányelvben meghatározott valamennyi beutazási és tartózkodási feltétel teljesül, az érintett tagállam kiállítja a szükséges vízumot a harmadik országbeli állampolgár számára.

6. cikk

A beutazási és tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek száma

Ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy az EUMSZ 79. cikke (5) bekezdésének megfelelően – a hallgatók kivételével – meghatározzák ezen irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében említett harmadik országbeli állampolgárok részére kiállítható beutazási és tartózkodási engedélyek számát, ha az érintett tagállam úgy ítéli meg, hogy azok munkaviszonyban állnak vagy fognak állni. Az említett alapon az engedély iránti kérelem elutasítható vagy be nem fogadhatónak minősíthető.

7. cikk

Általános feltételek

(1) Harmadik országbeli állampolgár ezen irányelv értelmében vett beutazása és tartózkodása tekintetében a kérelmezőnek be kell mutatnia:

- a) a nemzeti jog által meghatározott érvényes úti okmányt, és szükség szerint vízumkérelmet vagy érvényes vízumot, vagy adott esetben érvényes tartózkodási engedélyt vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító érvényes vízumot; a tagállamok megkövetelhetik, hogy az úti okmány érvényességi ideje kiterjedjen legalább a tervezett tartózkodás időtartamára;
- b) ha a harmadik országbeli állampolgár az érintett tagállam nemzeti joga szerint kiskorúnak minősül, a tervezett tartózkodásra vonatkozó szülői engedélyt vagy azzal egyenértékű dokumentumot;
- c) azt a bizonyítékot, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik olyan megbiztosítással, illetve – ha a nemzeti jog így rendelkezik – igényelte azt, amely az érintett tagállam állampolgárai tekintetében szokásosan fedezett valamennyi kockázat fedezésére kiterjed. A biztosításnak a tervezett tartózkodás időtartamára érvényesnek kell lennie;
- d) ha a tagállam kéri, arra vonatkozó bizonyítékot, hogy lerótták a kérelem kezelésével kapcsolatos, a 36. cikk szerinti díjat;
- e) az érintett tagállam által kért módon az arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a harmadik országbeli állampolgára tervezett tartózkodása alatt a tagállam szociális segítségnyújtási rendszerének igénybevétele nélkül rendelkezni fog a megélhetéséhez szükséges anyagi fedezettel, továbbá a visszautazásának költségeihez szükséges anyagi fedezettel. A szükséges anyagi fedezet elbírálása az adott eset egyedi vizsgálatán alapul, és annak során figyelembe kell venni azokat a forrásokat, amelyeket például támogatás, ösztöndíj, érvényes munkaszerződés vagy kötelező érvényű állásajánlat vagy valamely diákcsera-programokat működtető szervezet, gyakornokokat fogadó szervezet, önkéntes szolgálati rendszereket működtető szervezet, fogadó család vagy egy au páreket közvetítő szervezet pénzügyi kötelezettségvállalása biztosít.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a kérelmező adja meg az érintett harmadik országbeli állampolgárnak a tagállam területén lévő lakcímét.

Ha valamely tagállam nemzeti joga úgy rendelkezik, hogy a kérelem előterjesztésének időpontjában a címet meg kell adni, de az érintett harmadik országbeli állampolgár még nem tudja, hol fog lakni, a tagállamok elfogadják egy ideiglenes lakcím megadását. Ilyen esetben a harmadik országbeli állampolgárnak legkésőbb a 17. cikk szerinti engedély kiállításának időpontjában meg kell adnia az állandó lakcímét.

(3) A tagállamok jelezhetik, hogy az (1) bekezdés e) pontjában hivatkozott milyen referenciaösszeget tartanak szükséges anyagi fedezetnek. A szükséges anyagi fedezet elbírálása az adott eset egyedi vizsgálatán alapul.

(4) A kérelmet akkor kell előterjeszteni és megvizsgálni, ha az érintett harmadik országbeli állampolgár azon tagállam területén kívül tartózkodik, amelybe a harmadik országbeli állampolgár beutazását és tartózkodását kéri, vagy pedig akkor, ha harmadik országbeli állampolgár érvényes tartózkodási engedély vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum birtokosaként már az adott tagállam területén tartózkodik.

A fentiekől eltérve, a tagállam – nemzeti jogával összhangban – abban az esetben is elfogadhatja az előterjesztett kérelmet, ha az érintett harmadik országbeli állampolgár nem rendelkezik érvényes tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal, azonban jogszerűen tartózkodik a területén.

(5) A tagállamok meghatározzák, hogy a kérelmeket a harmadik országbeli állampolgárnak vagy a fogadó szervezetnek kell-e előterjesztenie, vagy bármelyikük előterjesztheti azt.

(6) A tagállamok nem engedélyezhetik a beutazást és a tartózkodást olyan harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre veszélyt jelentenek.

8. cikk

Kutatókra vonatkozó különös feltételek

(1) A 7. cikkben meghatározott általános feltételeken túlmenően a harmadik országbeli állampolgár kutatási tevékenység céljából történő beutazása és tartózkodása tekintetében a kérelmezőnek fogadási megállapodást, vagy ha a nemzeti jog előírja szerződést kell bemutatnia, a 10. cikkel összhangban.

(2) A tagállamok a nemzeti joggal összhangban a kutatószervezettől írásbeli kötelezettségvállalást kérhetnek arra vonatkozóan, hogy azokban az esetekben, amikor a kutató jogszerűtlenül tartózkodik az érintett tagállam területén, az említett kutató szervezet felel a tartózkodással és visszatéréssel kapcsolatban felmerült, állami forrásokból finanszírozott költségek megtérítéséért. A kutatószervezet pénzügyi felelőssége legkésőbb a fogadási megállapodás lejárta után hat hónappal megszűnik.

Ha a kutató tartózkodási jogát a 25. cikkel összhangban meghosszabbítják, a kutatószervezet e bekezdés első albekezdése szerinti felelőssége csak az álláskeresői vagy vállalkozási célra kiállított tartózkodási engedély kezdő időpontjáig áll fenn.

(3) Az a tagállam, amely a 9. cikknek megfelelően jóváhagyási eljárást alakított ki a kutatószervezetekkel kapcsolatban, a jóváhagyott kutatószervezetek által fogadni készült harmadik országbeli állampolgárok tekintetében a kérelmezőket mentesíti azon kötelezettség alól, hogy bemutassák az ezen cikk (2) bekezdésében vagy a 7. cikk (1) bekezdésének c), d) vagy e) pontjában, vagy a 7. cikk (2) bekezdésében említett egy vagy több okmányt vagy igazoló dokumentumot.

9. cikk

Kutatószervezetek jóváhagyása

(1) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy jóváhagyási eljárást alakítanak ki az olyan állami és/vagy magán kutatószervezetek tekintetében, amelyek az ezen irányelvben meghatározott beutazás és a tartózkodás engedélyezésére irányuló eljárás keretében kívánnak kutatókat fogadni.

(2) A kutatószervezetek jóváhagyása a nemzeti jogban meghatározott eljárásokkal, illetve az érintett tagállam közigazgatási gyakorlatával összhangban történik. A kutatószervezetek részéről előterjesztett jóváhagyás iránti kérelmeket az említett eljárásokkal összhangban kell előterjeszteni, és azoknak a szervezetek jogszabályban rögzített feladatain vagy adott esetben vállalati célokon, valamint a kutatási tevékenység folytatását igazoló bizonyítékon kell alapulniuk.

A kutatószervezet számára megítélt jóváhagyást legalább öt évre kell megadni. Kivételes esetekben a tagállamok rövidebb időre is megítélhetik a jóváhagyást.

(3) A tagállamok – egyéb intézkedések mellett – elutasíthatják a jóváhagyás meghosszabbítását, illetve annak visszavonásáról dönthetnek, ha:

- (a) a kutatószervezet már nem felel meg az e cikk (2) bekezdésének, a 8. cikk (2) bekezdésének vagy a 10. cikk (7) bekezdésének;
- (b) a jóváhagyást csalás útján szerezték meg; vagy
- (c) a kutatószervezet a fogadási megállapodást valamely harmadik országbeli állampolgárral csalárd módon vagy gondatlanul kötötte meg.

A jóváhagyás meghosszabbítása iránti kérelem elutasítása vagy a jóváhagyás visszavonása esetén az érintett szervezetet a meghosszabbítás elutasításáról, illetve a visszavonásról szóló döntés közzétételének napjától számított legfeljebb öt éves időtartamra eltilthatják az újabb jóváhagyás iránti kérelem előterjesztésétől.

10. cikk

Fogadási megállapodás

(1) Azok a kutatószervezetek, amelyek kutatási céllal kívánnak fogadni egy harmadik országbeli állampolgárt, fogadási megállapodást kötnek vele. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a (2) és adott esetben a (3) bekezdésben említett elemeket tartalmazó szerződéseket ezen irányelv alkalmazásában a fogadási megállapodással egyenértékűnek kell tekinteni.

(2) A fogadási megállapodás a következőket tartalmazza:

- a) a kutatási tevékenység vagy a kutatási terület megnevezése és célja;
- b) a harmadik országbeli állampolgár kötelezettségvállalása, hogy törekszik a kutatási tevékenység elvégzésére;
- c) a kutatószervezet kötelezettségvállalása arra, hogy a harmadik országbeli állampolgárt a kutatási tevékenység elvégzésének céljából fogadja;
- d) a kutatási tevékenység kezdő és záró dátuma vagy becsült időtartama;
- e) tájékoztatás arról, hogy a mobilitás keretében egy vagy több második tagállamba tervezett beutazásról, ha a kérelem első tagállamhoz való előterjesztésének időpontjában ez tudható.

(3) A tagállamok előírhatják továbbá, hogy a fogadási megállapodás tartalmazza:

- a) a kutatószervezet és a kutató közötti jogviszonyra vonatkozó információt;
- b) a kutató munkafeltételeire vonatkozó információkat.

(4) A kutatószervezetek csak akkor köthetnek fogadási megállapodásokat, ha a kutatási tevékenységet elfogadták a szervezet illetékes szervei, miután megvizsgálták:

- a) a kutatási tevékenység célját és becsült időtartamát, valamint a megvalósításához szükséges pénzügyi források rendelkezésre állását;
- b) a kutatási célok fényében, valamint a képzések hiteles másolata alapján a harmadik országbeli állampolgár képzéseit;

(5) A fogadási megállapodás automatikusan hatályát veszti, ha a harmadik országbeli állampolgár beutazás és tartózkodás iránt előterjesztett kérelmét elutasítják, vagy ha a kutató és a kutatószervezet közötti jogviszony megszűnik.

(6) A kutatószervezetek haladéktalanul értesítik az érintett tagállam illetékes hatóságát minden olyan fejleményről, amely a fogadási megállapodás végrehajtását valószínűsíthetően megghiúsítja.

(7) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az érintett fogadási megállapodás lejártát követő két hónapon belül a kutatószervezetnek meg kell erősítenie az erre a célra kijelölt illetékes hatóságok felé, hogy a kutatási tevékenységet elvégezték.

(8) A tagállamok nemzeti jogukban meghatározhatják az e cikkel összhangban kötött, már meglévő fogadási megállapodásokra vonatkozó jóváhagyás visszavonásának vagy meghosszabbítás elutasításának következményeit, valamint az érintett kutatók engedélyét érintő következményeket.

11. cikk

Hallgatókra vonatkozó különös feltételek

(1) A 7. cikkben meghatározott általános feltételeken túlmenően, harmadik országbeli állampolgár tekintetében a beutazás és tartózkodás engedélyezését tanulmányi célból kérelmezőnek igazolnia kell:

- a) hogy a harmadik országbeli állampolgár tanulmányok folytatása céljából felvételt nyert valamely felsőoktatási intézménybe;
- b) a tagállam kérésére azt, hogy befizette a felsőoktatási intézmény által kirótt díjakat;
- c) a tagállam kérésére azt, hogy a folytatandó tanulmányok nyelvét illetően kellő nyelvismerttel rendelkezik;
- d) a tagállam kérésére azt, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezni fog a tanulmányai folytatásának költségeihez szükséges anyagi fedezettel.

(2) Az olyan harmadik országbeli állampolgárok esetében, akik valamely felsőoktatási intézménybe történő beiratkozásuk eredményeként automatikusan jogosultakká válnak olyan betegbiztosításra, amely az érintett tagállam állampolgárainak tekintetében szokásosan fedezett valamennyi kockázatra kiterjed, vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjában megállapított feltételnek.

(3) Azok a tagállamok, amelyek a 15. cikknek megfelelően a felsőoktatási intézmények tekintetében jóváhagyási eljárást alakítottak ki, a kérelmezőket mentesítik azon kötelezettség alól, hogy bemutassanak egy vagy több, az e cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában vagy a 7. cikk (1) bekezdésének d) pontjában vagy a 7. cikk (2) bekezdésében említett okmányt vagy igazoló dokumentumot, ha a harmadik országbeli állampolgárt jóváhagyott felsőoktatási intézmények készülnek fogadni.

12. cikk

Tanulókra vonatkozó különös feltételek

(1) A 7. cikkben megállapított általános feltételeken túlmenően, egy harmadik országbeli állampolgár beutazását és tartózkodását diákcseraprogram vagy oktatási projekt céljából kérelmező igazolja:

- a) hogy a harmadik országbeli állampolgár nem fiatalabb az érintett tagállam által meghatározott legalacsonyabb, illetve idősebb a legmagasabb életkornál, illetve nem jár sem alacsonyabb, sem magasabb évfolyamra az érintett tagállam által meghatározottnál;
- b) valamely oktatási intézménybe történő felvételét;
- c) egy olyan elismert állami vagy regionális oktatási programban való részvételt, amelyet valamely oktatási intézmény diákcseraprogram vagy oktatási projekt keretében, a nemzeti joggal vagy közigazgatási gyakorlattal összhangban működtet;
- d) hogy az oktatási intézmény, illetve – amennyire a nemzeti jog így rendelkezik – egy harmadik fél az érintett tagállam területén való tartózkodás teljes idejére felelősséget vállal a harmadik országbeli állampolgárért, különösen a tanulmányaihoz szükséges költségek tekintetében;
- e) hogy a harmadik országbeli állampolgárnak a tartózkodás teljes idejére családnál van olyan szálláshelye, az oktatási intézményhez tartozó olyan szálláshellyel, vagy – amennyiben a nemzeti jog így rendelkezik – bármely más olyan szálláshellyel rendelkezik, amely teljesíti az érintett tagállam által meghatározott feltételeket és annak a diákcseraprogramnak vagy oktatási projektnek a szabályai alapján került kiválasztásra, amelyben a harmadik országbeli állampolgár részt vesz.

(2) A tagállamok a diákcseraprogramokban és oktatási projektekben részt vevő tanulók beutazása és tartózkodása iránt előterjesztett kérelmek engedélyezését azon harmadik országok állampolgáira korlátozhatják, amelyek az adott tagállam állampolgárai részére ugyanilyen lehetőségeket kínálnak.

13. cikk

Gyakornokokra vonatkozó különös feltételek

(1) A 7. cikkben megállapított általános feltételeken túlmenően, egy harmadik országbeli állampolgár beutazását és tartózkodását gyakornokság céljából kérelmezőnek a következő feltételeket is teljesítenie kell:

- a) valamely fogadó szervezettel kötött képzési megállapodást kell bemutatnia, amelynek értelmében elméleti és gyakorlati képzésben részesül. A tagállamok előírhatják, hogy az ilyen képzési megállapodást az illetékes hatóságnak jóvá kell hagynia, valamint hogy a megállapodás általános feltételeinek teljesíteniük kell az érintett tagállam nemzeti jogában vagy a területén érvényes kollektív szerződésekből rögzített, illetve a gyakorlatban követett követelményeket. A képzési megállapodásban ismertetni kell:
  - i. a képzési program leírását, ezen belül az oktatási célt vagy a képzési elemeket;
  - ii. a gyakorlati program időtartamát;
  - iii. a gyakornok kihelyezésére és a szakmai gyakorlat felügyeletére vonatkozó feltételeket;
  - iv. a gyakorlati óraszámot; és
  - v. a gyakornok és a fogadó szervezet közötti jogviszonyt;
- b) igazolnia kell, hogy a jelentkezést megelőző két évben szerezte meg felsőfokú végzettségét, vagy hogy felsőfokú végzettség megszerzésére irányuló tanulmányokat folytat;
- c) a tagállam kérésére igazolnia kell, hogy a harmadik országbeli állampolgár tartózkodása alatt rendelkezni fog a képzése költségeihez szükséges anyagi fedezettel;
- d) a tagállam kérésére igazolnia kell, hogy részesült vagy részesülni fog a gyakorlat elvégzéséhez szükséges ismeretek elsajátítására irányuló nyelvi képzésben;
- e) a tagállam kérésére igazolnia kell, hogy a fogadó szervezet az érintett tagállam területén való tartózkodásának teljes idejére felelősséget vállal a harmadik országbeli állampolgárért, különösen a megélhetési és szállásköltségek tekintetében;
- f) a tagállam kérésére igazolnia kell, hogy ha a harmadik országbeli állampolgárt tartózkodása teljes időtartama alatt a fogadó szervezet szállásolja el, a szállás megfelel az érintett tagállam által meghatározott feltételeknek.

(2) A tagállamok előírhatják, hogy a szakmai gyakorlat az (1) bekezdés b) pontjában említett felsőfokú végzettséggel vagy tanulmányokkal azonos területen és azonos végzettségi szinten valósuljon meg.

(3) A tagállamok előírhatják a fogadó szervezetek számára annak igazolását, hogy a gyakornoki állás nem álláshelyet helyettesít.

(4) A tagállamok nemzeti jogukkal összhangban a fogadó szervezettől írásbeli kötelezettségvállalást kérhetnek arra vonatkozóan, hogy azokban az esetekben, amikor a gyakornok jogszerűtlenül tartózkodik az érintett tagállam területén, a fogadó szervezet felel a gyakornok tartózkodásával és visszatérésével kapcsolatban felmerült, állami forrásokból finanszírozott költségek megtérítéséért. A fogadó szervezet pénzügyi felelőssége legkésőbb a fogadási megállapodás lejárta után hat hónappal megszűnik.

14. cikk

Önkéntesekre vonatkozó különös feltételek

(1) A 7. cikkben előírt általános feltételeken túlmenően, egy harmadik országbeli állampolgár beutazását és tartózkodását önkéntes szolgálat teljesítése céljából kérelmezőnek a következő feltételeket is teljesítenie kell:

a) valamely fogadó szervezettel, illetve amennyiben az érintett tagállam nemzeti joga így rendelkezik, az adott tagállamban az olyan önkéntes szolgálati rendszerért felelős más szervvel kötött megállapodást kell bemutatnia, amelyben a harmadik országbeli állampolgár részt vesz. A megállapodás tartalmazza:

- i. az önkéntes szolgálati rendszer leírását;
- ii. az önkéntes szolgálat időtartamát;
- iii. az önkéntes szolgálati keretében a kihelyezésekre és a felügyeletre vonatkozó feltételeket;
- iv. az önkéntes szolgálatra fordított órák számát;
- v. az önkéntes személy tartózkodásának teljes időtartama vonatkozásában a megélhetési és szállásköltségek fedezéséhez rendelkezésre álló anyagi forrásokat; és
- vi. adott esetben azt a képzést, amely a szolgálatuk ellátását segíti elő.

b) a tagállam kérésére igazolnia kell, hogy ha a tartózkodása teljes időtartama alatt a fogadó szervezet biztosítja a szállást, a szállás megfelel az érintett tagállam által meghatározott feltételeknek;

c) igazolnia kell, hogy a fogadó szervezet, illetve amennyiben az érintett tagállam nemzeti joga így rendelkezik, az adott önkéntes szolgálati rendszerért felelős más szerv felelősségbiztosítást kötött;

d) a tagállam kérésére igazolnia kell, hogy az adott tagállam nyelvére, történelmére, politikai és társadalmi berendezkedésére vonatkozó alapismeretekről képzésben részesült vagy fog részesülni.

(2) A tagállamok alsó és felső korhatárt állapíthatnak meg az önkéntes szolgálati rendszerbe való felvételre jelentkező harmadik országbeli állampolgárok tekintetében, az Európai Önkéntes Szolgálat szabályainak sérelme nélkül.

(3) Az Európai Önkéntes Szolgálatban részt vevő önkéntesektől nem követelhető meg az (1) bekezdés c) pontja és adott esetben d) pontja szerinti igazoló dokumentumok bemutatása.

15. cikk

Felsőoktatási intézmények, oktatási intézmények, önkéntes szolgálati rendszerekért felelős szervezetek és gyakornokokat fogadó szervezetek jóváhagyása

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a tagállamok határozhatnak úgy, hogy jóváhagyási eljárást alakítanak ki felsőoktatási intézmények, oktatási intézmények, önkéntes szolgálati rendszerekért felelős szervezetek és gyakornokokat fogadó szervezetek vonatkozásában.

(2) A jóváhagyásnak az érintett tagállam nemzeti jogában meghatározott eljárásokkal vagy a tagállam közigazgatási gyakorlatával összhangban kell történnie.

(3) Ha egy tagállam úgy határoz, hogy az (1) és (2) bekezdésnek megfelelően jóváhagyási eljárást alakít ki, az érintett fogadó szervezeteknek többek között a jóváhagyás feltételeiről és kritériumairól, a jóváhagyás érvényességének hosszáról, a meg nem felelés következményeiről, így például a visszavonás és a meg nem hosszabbítás lehetőségéről, továbbá a kiszabható szankciókról világos és átlátható tájékoztatást nyújt.

16. cikk

Au pairekre vonatkozó különös feltételek

(1) A 7. cikkben meghatározott általános feltételeken túlmenően az au pair tevékenység folytatása céljából előterjesztett beutazás és tartózkodás iránt kérelemben a harmadik országbeli állampolgár:

- a) bemutatja a harmadik országbeli állampolgár és a fogadó család közötti megállapodást, amely meghatározza a harmadik országbeli állampolgár au pairkénti jogait és kötelezettségeit, és rendelkezik többek között arról, hogy mennyi költőpénz jár a harmadik országbeli állampolgárnak, milyen módon teszik lehetővé az au pair számára a tanfolyamokon való részvételt, és legfeljebb hány órában kell a családi teendőkben részt vennie;
- b) elmúlt 18 éves és nem töltötte még be 30. életévét. Kivételes esetekben a tagállamok a felső korhatárt már betöltött harmadik országbeli állampolgárok számára is engedélyezhetik az au pairként való beutazást és tartózkodást;
- c) igazolja, hogy a fogadó család, illetve egy au pairek kiközvetítésével foglalkozó szervezet – amennyiben a nemzeti jog ezt előírja – felelősséget vállal a harmadik országbeli állampolgárért az érintett tagállam területén való tartózkodásának teljes idejére, különösen a megélhetési és szállásköltségek, valamint a baleseti kockázatok tekintetében;

(2) A tagállamok megkövetelhetik, hogy az au pairként való beutazást és tartózkodást kérelmező harmadik országbeli állampolgár igazolja a következőket:

- a) rendelkezik az érintett tagállam nyelvének alapfokú ismeretével; vagy
- b) rendelkezik a nemzeti jog által előírt középfokú végzettséggel, szakmai képzéssel, illetve adott esetben teljesíti a szabályozott szakmák gyakorlásának feltételeit.

(3) A tagállamok kiköthetik, hogy au pairek kihelyezésére kizárólag az au pairek kiközvetítésével foglalkozó szervezetten keresztül, a nemzeti jogukban előírt feltételek mellett kerülhet sor.

(4) A tagállamok előírhatják, hogy a fogadó család tagjainak állampolgársága különböző legyen a beutazása és tartózkodása engedélyezését au pair tevékenység céljából kérelmező harmadik országbeli állampolgárétól, valamint hogy a fogadó család és az érintett harmadik országbeli állampolgár között ne álljon fenn semmilyen családi kapcsolat.

(5) Az au pairként végzett feladatok időtartama nem haladhatja meg a heti 25 órát. Az au pairek részére legalább heti egy szabadnapot kell biztosítani, amikor nem kell au pairként végzett feladatokat teljesíteniük.

(6) A tagállamok meghatározhatják az au paireknek fizetendő költőpénz minimális összegét.

III. FEJEZET

ENGEDÉLYEK ÉS A TARTÓZKODÁS IDŐTARTAMA

17. cikk

Engedélyek

(1) Ha az engedélyt tartózkodási engedély formájában állítják ki, a tagállamok az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott formátumot használják és a tartózkodási engedélyen feltüntetik a következő megjelölés valamelyikét: „kutató”, „hallgató”, „tanuló”, „gyakornok”, „önkéntes”, illetve „au pair”.

(2) Ha az engedélyt hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum formájában állítják ki, a vízum bélyeg „megjegyzések” rovatában a tagállamok jelzik, hogy azt „kutató”, „hallgató”, „tanuló”, „gyakornok”, „önkéntes” vagy „au pair” részére állítják ki.

(3) Ha a kutatók és hallgatók mobilitási intézkedéseket magában foglaló uniós vagy multilaterális program, vagy két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodás keretében érkeznek az Unióba, az engedélyen hivatkozni kell a szóban forgó konkrét programra vagy megállapodásra.

(4) Ha a kutató hosszú távú mobilitási engedélyét tartózkodási engedély formájában állítják ki, a tagállamok az 1030/2002/EK rendeletben meghatározott formátumot használják és a tartózkodási engedélyen feltüntetik a „kutatói mobilitás” megjelölést. Ha a kutató hosszú távú mobilitási engedélyét hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum formájában állítják ki, a vízumkérelem „megjegyzések” rovatában a tagállamok a következő bejegyzést teszik: „kutatói mobilitás”.

18. cikk

Az engedély időtartama

(1) A kutatók részére megadott engedélyek érvényességi ideje legalább egy év, illetve ha a fogadási megállapodás rövidebb időre szól, annak időtartama. Ha a 21. cikkben meghatározott indokok nem állnak fenn, az engedélyt meg kell hosszabbítani.

A mobilitási intézkedéseket magukban foglaló uniós vagy multilaterális programokban részt vevő kutatók részére megadott engedélyek érvényességi ideje legalább két év, illetve ha a fogadási megállapodás rövidebb időre szól, annak időtartama. Ha a 7. cikkben meghatározott általános feltételek nem teljesülnek a két év, illetve a fogadási megállapodás teljes időtartamára, e bekezdés első albekezdését kell alkalmazni. A tagállamok megőrzik azon jogukat, hogy ellenőrizzék a visszavonás 21. cikk szerinti indokainak fenn nem állását.

(2) A hallgatók részére kiállított engedélyek érvényességi ideje legalább egy év, illetve megegyezik a tanulmányok időtartamával, ha az rövidebb. Ha a 21. cikkben meghatározott indokok nem állnak fenn, az engedélyt meg kell hosszabbítani.

A mobilitási intézkedéseket magukban foglaló uniós vagy multilaterális programokban részt vevő, illetve két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodás hatálya alá tartozó hallgatók részére kiállított engedélyek érvényességi ideje legalább két év, illetve a tanulmányok időtartama, amennyiben az rövidebb. Ha a 7. cikkben meghatározott általános feltételek nem teljesülnek a két év, illetve a tanulmányok teljes időtartamára, az e bekezdés első albekezdését kell alkalmazni. A tagállamok megőrzik azon jogukat, hogy ellenőrizzék a visszavonás 21. cikk szerinti indokainak fenn nem állását.

(3) A tagállamok kiköthetik, hogy a hallgatók tartózkodásának teljes időtartama nem haladhatja meg a tanulmányoknak a nemzeti jogban rögzített maximális időtartamát.

(4) A tanulók részére megadott engedélyek érvényességi ideje a diákcseraprogram vagy oktatási projekt időtartamára szól, amennyiben az egy évnél rövidebb, illetve legfeljebb egy év. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az engedély egy alkalommal, a diákcseraprogram vagy oktatási projekt lezárásához szükséges időtartamra meghosszabbítható, ha a 21. cikkben meghatározott indokok nem állnak fenn.

(5) Az au paires részére megadott engedélyek érvényességi ideje az au pair és a fogadó család közötti megállapodás időtartamára szól, amennyiben az egy évnél rövidebb, illetve legfeljebb egy év. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az engedély a fogadó család indokolással ellátott kérelmére egy alkalommal, legfeljebb hat hónap időtartamra meghosszabbítható, ha a 21. cikkben meghatározott indokok nem állnak fenn.

(6) A gyakornokok részére megadott engedélyek érvényességi ideje a képzési megállapodás időtartamára szól, amennyiben az hat hónapnál rövidebb, illetve legfeljebb hat hónap. Ha a megállapodás hat hónapnál hosszabb időre szól, az engedély érvényességi ideje megegyezhet annak időtartamával, a nemzeti joggal összhangban.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az engedély egy alkalommal, a szakmai gyakorlat befejezéséhez szükséges időtartamra meghosszabbítható, ha a 21. cikkben meghatározott indokok nem állnak fenn.

(7) Az önkéntesek részére megadott engedélyek érvényességi ideje a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett megállapodás időtartamára szól, amennyiben az egy évnél rövidebb, illetve legfeljebb egy év. Ha a megállapodás egy évnél hosszabb időre szól, az engedély érvényességi ideje megegyezhet annak időtartamával, a nemzeti joggal összhangban.

(8) A tagállamok kiköthetik, hogy ha az érintett harmadik országbeli állampolgár úti okmányának érvényességi ideje kevesebb, mint egy év, illetve az (1) és (2) bekezdésben említett esetekben kevesebb, mint két év, az engedély érvényességi ideje nem haladhatja meg az úti okmány érvényességi idejét.

(9) Ha a tagállamok az első évre hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum alapján engedélyezik a beutazást és a tartózkodást, a tartózkodási engedély iránti kérelmet még a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum lejártá előtt be kell nyújtani. Ha a 21. cikkben meghatározott indokok nem állnak fenn, a tartózkodási engedélyt ki kell állítani.

19. cikk

Kiegészítő információk

(1) A tagállamok kiegészítő információkat rögzíthetnek papírfórmátumban, vagy az 1030/2002/EK rendelet 4. cikkében és a rendelet melléklete a) pontjának 16. alpontjában említettek szerinti elektronikus fórmátumban is. Ezek az információk vonatkozhatnak a hallgató szálláshelyére, valamint ezen irányelv 24. cikke hatálya alá tartozó esetekben gazdasági tevékenységére, és kiterjedhetnek különösen azon tagállamok teljes jegyzékére, amelyeket a kutató vagy hallgató a mobilitás keretében fel kíván keresni, valamint valamely konkrét, mobilitási intézkedéseket magában foglaló uniós vagy multilaterális programmal, vagy két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodással kapcsolatos lényegi információkra vonatkozik.

(2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett információkat a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumban, az 1683/95/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ mellékletének 12. pontjában említetteknek megfelelően feltüntetik.

IV. FEJEZET

AZ ENGEDÉLYEK MEGTAGADÁSÁNAK, VISSZAVONÁSÁNAK VAGY MEGHOSSZABBÍTÁSUK MEGTAGADÁSÁNAK INDOKAI

20. cikk

Az elutasítás indokai

(1) A tagállamok elutasítják a kérelmet, ha:

- a) a 7. cikkben meghatározott általános feltételek vagy a 8., 11., 12., 13., 14., illetve a 16. cikkben meghatározott, vonatkozó különös feltételek nem teljesülnek;
- b) a bemutatott dokumentumokat csalárd módon szereztek vagy meghamisították vagy megmásították;
- c) az érintett tagállamok kizárólag jóváhagyott fogadó szervezetten keresztül engedélyezik a beutazást és a tartózkodást, és az adott fogadó szervezet nincs jóváhagyva.

(2) A tagállamok elutasíthatják a kérelmet, ha:

- a) a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett fogadó szervezet vagy egyéb szerv, a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett harmadik fél, a fogadó család vagy az au párok kiközvetítésével foglalkozó szervezet nem teljesítette a társadalombiztosításra, az adózásra, a munkavállalói jogokra vagy a munkakörülményekre vonatkozó jogi kötelezettségeit;
- b) adott esetben, az a fogadó szervezet vagy fogadó család, amely a harmadik országbeli állampolgárt alkalmazni fogja, az érintett tagállam nemzeti joga vagy a területén érvényes kollektív szerződések vagy gyakorlatok szerinti foglalkoztatási feltételeket nem teljesíti;
- c) a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett fogadó szervezetet vagy egyéb szervet, a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett harmadik felet, a fogadó családot vagy az au párok kiközvetítésével foglalkozó szervezetet be nem jelentett munkavégzés, illetve jogellenes foglalkoztatás miatt a nemzeti joggal összhangban szankcióval sújtották;
- d) a fogadó szervezetet elsősorban abból a célból hozták létre, illetve működtetik, hogy megkönnyítse az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok beutazását;
- e) adott esetben a fogadó szervezet vállalkozása a fizetésképtelenségi eljárásra vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján felszámolás alatt áll vagy állt, vagy nem folytat gazdasági tevékenységet;
- f) a tagállam bizonyíték vagy komoly és objektív okok alapján megállapítja, hogy az adott harmadik országbeli állampolgár tartózkodásának célja eltér a beutazási és tartózkodási kérelmében foglaltaktól.

⁽¹⁾ A Tanács 1683/95/EK rendelete (1995. május 29.) a vízumok egységes fórmátumának meghatározásáról (HL L 164., 1995.7.14., 1. o.).

(3) Ha valamely harmadik országbeli állampolgár abból a célból terjeszt elő beutazás és tartózkodás iránti kérelmet, hogy egy tagállamban munkaviszonyt létesítsen, az említett tagállam ellenőrizheti, hogy az adott álláshely betölthető lenne-e az érintett tagállam állampolgárai vagy egyéb uniós polgárok, illetőleg az adott tagállam területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok által, és ez esetben elutasíthatja ezt a kérelmet. Ezt a bekezdést a csatlakozási okmányok vonatkozó rendelkezéseiben meghatározott, uniós preferencia elvének sérelme nélkül kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a kérelem elutasításáról szóló bármely döntés meghozatala előtt figyelembe kell venni az eset sajátos körülményeit, és tiszteletben kell tartani az arányosság elvét.

21. cikk

Az engedély visszavonásának vagy meghosszabbítása megtagadásának indokai

(1) A tagállamok visszavonják vagy adott esetben megtagadják az engedély meghosszabbítását, ha:

- a) a harmadik országbeli állampolgár már nem teljesíti a 7. cikkben meghatározott általános feltételeket – a 7. cikk (6) bekezdésének kivételével – vagy a 8., 11., 12., 13., 14., 16. cikkben meghatározott vonatkozó különös feltételeket, illetve a 18. cikkben meghatározott feltételeket;
- b) a bemutatott engedélyeket és dokumentumokat csalárd módon szerezték vagy meghamisították vagy megmásították;
- c) az érintett tagállam kizárólag jóváhagyott fogadó szervezeten keresztül engedélyezi a beutazást és a tartózkodást, és az adott fogadó szervezet nincs jóváhagyva;
- d) a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási célja a számára engedélyezett tartózkodás céljaitól eltér.

(2) A tagállamok visszavonhatják vagy megtagadhatják az engedély meghosszabbítását, ha:

- a) a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett fogadó szervezet vagy egyéb szerv, a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett harmadik fél, a fogadó család vagy az au paires kiközvetítésével foglalkozó szervezet nem teljesítette a társadalombiztosításra, az adózásra, a munkavállalói jogokra, munkakörülményekre vonatkozó jogi kötelezettségeit;
- b) az a fogadó szervezet vagy fogadó család, amely a harmadik országbeli állampolgárt alkalmazza, adott esetben, az érintett tagállam nemzeti joga, vagy a területén érvényes kollektív szerződések vagy gyakorlatok szerinti foglalkoztatási feltételeket nem teljesíti;
- c) a 14. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett fogadó szervezetet vagy egyéb szervet, a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett harmadik felet, a fogadó családot vagy az au paires kiközvetítésével foglalkozó szervezetet be nem jelentett munkavégzés vagy jogellenes foglalkoztatás miatt az érintett tagállam nemzeti jogának értelmében szankcióval sújtották;
- d) a fogadó szervezetet elsősorban abból a célból hozták létre, illetve működtetik, hogy megkönnyítse az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok beutazását;
- e) adott esetben a fogadó szervezet vállalkozása a fizetésképtelenségi eljárásra vonatkozó nemzeti jog alapján felszámolás alatt áll vagy állt, vagy nem folytat gazdasági tevékenységet;
- f) a hallgatók esetében, ha nem tartják tiszteletben a gazdasági tevékenység folytatására vonatkozó, a 24. cikk szerinti időbeli korlátozásokat vagy ha az érintett hallgató a nemzeti joggal vagy az adminisztratív gyakorlattal összhangban nem ér el kellő előrehaladást a vonatkozó tanulmányaiban.

(3) Visszavonás esetén a tagállam a (2) bekezdés f) pontjában említett, vonatkozó tanulmányokban való előrehaladás hiányának felmérésekor konzultálhat a fogadó szervezettel.

(4) Az engedélyt a tagállamok visszavonhatják vagy meghosszabbítását megtagadhatják a közrend, a közbiztonság vagy a közegészségügy okán.

(5) Ha valamely harmadik országbeli állam polgárai abból a célból terjesztik elő az engedélyek meghosszabbítása iránti kérelmeket, hogy egy tagállamban munkaviszonyt létesítsenek vagy azokat fenntartsák, ez a tagállam – olyan kutatók kivételével, akik ugyanannál a fogadó szervezetnél folytatják tovább a munkaviszonyukat – ellenőrizheti, hogy az adott álláshely betölthető lenne-e az adott tagállam állampolgárai vagy más uniós polgárok vagy az adott tagállam területén huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok által, és ez esetben megtagadhatja a kérelem meghosszabbítását. Ezt a bekezdést a csatlakozási okmányok vonatkozó rendelkezéseiben meghatározott, uniós preferencia elvének sérelme nélkül kell alkalmazni.

(6) Ha a tagállam a (2) bekezdés a), c), d) vagy e) pontja alapján vissza kívánja vonni valamely hallgató engedélyét vagy nem kívánja meghosszabbítani azt, a hallgatók számára lehetővé kell tenni, hogy egyenértékű tanulmányok folytatása céljából egy másik felsőoktatási intézménynél történő befogadásuk iránt kérelmet nyújthassanak be annak érdekében, hogy befejezhessék tanulmányaikat. A hallgató számára engedélyezni kell, hogy mindaddig az adott tagállam területén tartózkodhasson, amíg az illetékes hatóságok a kérelméről meg nem hozzák a döntést.

(7) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, az engedély visszavonásáról vagy a meghosszabbításának megtagadásáról szóló bármely döntés meghozatala előtt figyelembe kell venni az eset sajátos körülményeit, és tiszteletben kell tartani az arányosság elvét.

V. FEJEZET

JOGOK

22. cikk

Egyenlő bánásmód

(1) A kutatókat a 2011/98/EU irányelv 12. cikkének (1) és (4) bekezdésében foglaltak szerint az érintett tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmód illeti meg.

(2) A tagállamok a kutatókkal kapcsolatban a következő módon korlátozhatják az egyenlő bánásmódot:

- a) a 2011/98/EU irányelv 12. cikke (1) bekezdésének c) pontja tekintetében kizárva a tanulmányi és megélhetési juttatásokat és kölcsönöket, illetve egyéb juttatásokat és kölcsönöket;
- b) a 2011/98/EU irányelv 12. cikke (1) bekezdésének e) pontja tekintetében nem biztosítva a családi ellátásokat olyan kutatóknak, akik számára a tartózkodást hat hónapot meg nem haladó időtartamra engedélyezték az érintett tagállam területén;
- c) a 2011/98/EU irányelv 12. cikke (1) bekezdésének f) pontja tekintetében az adókedvezmények vonatkozásában azokra az esetekre korlátozva, amikor a kutató olyan családtagjainak, akikre nézve a kedvezményeket igényli, a bejegyzett vagy szokásos tartózkodási helye az érintett tagállam területén található;
- d) a 2011/98/EU irányelv 12. cikke (1) bekezdésének g) pontja alapján a lakásszerzési eljárásokhoz való hozzáférés korlátozásával.

(3) Az érintett tagállamban munkaviszonyban állónak minősülő gyakornokokat, önkénteseket és au paireket, továbbá a hallgatókat a 2011/98/EU irányelv 12. cikkének (1) és (4) bekezdésében foglaltak szerint – a 12. cikkének (2) bekezdésében szereplő korlátozásokra is figyelemmel – az érintett tagállam állampolgáraival egyenlő bánásmód illeti meg.

(4) Az érintett tagállamban munkaviszonyban állónak nem minősülő gyakornokokat, önkénteseket és au paireket, továbbá a tanulókat ennek a tagállamnak nemzeti jogával összhangban az áruk és szolgáltatások igénybevétele, illetve a nyilvánosság számára elérhető árukkal és szolgáltatásokkal való ellátottság tekintetében, valamint, adott esetben, a vonatkozó nemzeti eljárásokkal összhangban az oklevelek, bizonyítványok és egyéb szakmai képesítések elismerése tekintetében egyenlő bánásmód illeti meg.

A tagállamok a nemzeti joggal összhangban tekintetében dönthetnek úgy, hogy a lakásszerzési eljárások és/vagy az állami foglalkoztatási szolgálatok által biztosított szolgáltatások tekintetében nem biztosítanak számukra egyenlő bánásmódot.

23. cikk

A kutatók általi oktatás

A kutatók a kutatási tevékenységük mellett a nemzeti joggal összhangban oktatói tevékenységet is folytathatnak. A tagállamok megállapíthatják az oktatási tevékenységre fordítható órák vagy napok maximális számát.

24. cikk

A hallgató gazdasági tevékenysége

(1) A hallgató a tanulmányi idején kívül, valamint az érintett tagállamnak az adott tevékenységre alkalmazandó szabályaira és feltételeire is figyelemmel, jogosult arra, hogy munkát vállaljon, és jogosult lehet, hogy önfoglalkoztatóként gazdasági tevékenységet folytasson, a (3) bekezdésben foglalt korlátozások mellett.

(2) A tagállamok szükség esetén, a nemzeti joggal összhangban, előzetes engedélyt adnak ki a hallgatóknak és/vagy a munkáltatóknak.

(3) Minden tagállam meghatározza, hogy hetente legfeljebb hány óra, illetve évente legfeljebb hány nap vagy hónap engedélyezett ilyen tevékenység folytatására, amely pedig nem lehet kevesebb, mint heti 15 óra, illetve az éves szinten ennek megfelelő számú nap vagy hónap. Az érintett tagállamon belüli munkaerő-piaci helyzet figyelembe vehető.

25. cikk

Kutatók és hallgatók álláskeresői vagy vállalkozási célú tartózkodása

(1) A kutatóknak és a hallgatóknak lehetőségük van arra, hogy miután befejezték kutatási tevékenységüket vagy tanulmányaikat, az e cikk (3) bekezdésében említett tartózkodási engedély alapján álláskeresői vagy vállalkozásindítási céljából legalább kilenc hónapig a 17. cikk szerinti engedélyt kiállító tagállam területén maradjanak.

(2) A tagállamoknak lehetőségük van olyan minimális képzettségi szintet meghatározni, amellyel a hallgatóknak rendelkezniük kell ahhoz, hogy ez a cikk alkalmazandó legyen rájuk. E szint nem lehet az európai képesítési keretrendszer ⁽¹⁾ 7. szintjénél magasabb.

(3) Az (1) bekezdésben említett tartózkodás céljából a tagállamok a kutató vagy a hallgató kérelmére az 1030/2002/EK rendelettel összhangban tartózkodási engedélyt állítanak ki az említett harmadik országbeli állampolgár részére, ha az ezen irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a), c), d) és e) pontjában, a 7. cikkének (6) bekezdésében, és adott esetben a 7. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételek továbbra is teljesülnek. A tagállamok a kutatók számára előírják, hogy a kutató szervezet által kiállított igazolást mutassanak be a kutatási tevékenység befejezéséről, továbbá a hallgatók számára, hogy igazolják a felsőfokú végzettséget tanúsító oklevél, bizonyítvány vagy a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány megszerzését. Adott esetben, és ha a 26. cikk rendelkezései továbbra is alkalmazandók, az e cikk szerinti tartózkodási engedélyt meg kell hosszabbítani.

(4) A tagállamok e cikk értelmében elutasíthatják a kérelmet, ha:

- a) nem teljesülnek a (3) bekezdésben, és adott esetben a (2) és az (5) bekezdésben foglalt feltételek;
- b) a bemutatott dokumentumokat csalárd módon szerezték vagy meghamisították vagy megmásították.

(5) A tagállamok előírhatják, hogy a kutatónak vagy a hallgatónak, illetve adott esetben a kutató családtagjainak az e cikk szerinti kérelmét legalább 30 nappal a 17. vagy a 26. cikk szerint kiállított engedély lejártát megelőzően be kell nyújtani.

(6) Ha a felsőfokú végzettséget tanúsító oklevél, bizonyítvány vagy a képzés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítvány, illetve a kutató szervezet által a kutatási tevékenység befejezéséről kiállított igazolás nem áll rendelkezésre a 17. cikk szerint kiállított engedély lejártá előtt, de minden egyéb feltétel teljesült, a tagállamok engedélyezik a harmadik országbeli állampolgárok számára, hogy a területükön maradjanak annak érdekében, hogy a nemzeti joggal összhangban észszerű határidőn belül az említett igazolásokat benyújtsák.

(7) Az érintett tagállam előírhatja, hogy a harmadik országbeli állampolgár legkorábban az e cikk szerinti tartózkodási engedély kiállítása után három hónappal igazolja, hogy valódi esélye van állást kapni vagy vállalkozást indítani.

A tagállamok előírhatják, hogy a harmadik országbeli állampolgár által betölteni kívánt állásnak, illetve az általa indítani kívánt vállalkozásnak illeszkednie kell a kutatás vagy az elvégzett tanulmányok szintjéhez.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács ajánlása (2008. április 23.) az egész életen át tartó tanulás Európai Képesítési Keretrendszerének létrehozásáról (HL C 111., 2008.5.6., 1. o.).

(8) Ha már nem teljesülnek a (3) vagy a (7) bekezdésben előírt feltételek, a tagállamok a nemzeti jogokkal összhangban visszavonhatják a harmadik országbeli állampolgárok és adott esetben családtagjaik számára kiállított tartózkodási engedélyt.

(9) A második tagállamok is alkalmazhatják ezt a cikket az olyan kutatókra és adott esetben azok családtagjaikra, vagy az olyan hallgatókra, akik a 28., 29., 30. vagy a 31. cikkel összhangban az érintett második tagállamban tartózkodnak vagy tartózkodtak.

26. cikk

A kutatók családtagjai

(1) Annak érdekében, hogy a kutató családtagjai csatlakozhassanak a kutatóhoz az első tagállamban, illetve hosszú távú mobilitás esetén a második tagállamban, a tagállamok a 2003/86/EK irányelv rendelkezéseit, az ebben a cikkben meghatározott eltérésekkel alkalmazzák.

(2) A 2003/86/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésétől és 8. cikkétől eltérve, a tartózkodási engedélynek a családtagok számára történő megadása nem tehető függővé attól a követelménytől, hogy a kutatónak megalapozott kilátásai legyenek a letelepedési jogosultság megszerzésére, valamint minimális tartózkodási idővel rendelkezzen.

(3) A 2003/86/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdésétől és 7. cikke (2) bekezdésétől eltérve, az e rendelkezésekben említett beilleszkedési feltételek és intézkedések csak az érintett személyek tartózkodási engedélyének kiállítását követően alkalmazhatók.

(4) A 2003/86/EK irányelv 5. cikke (4) bekezdésének első albekezdésétől eltérve, ha a családtagok feltételei teljesültek, a tagállam a családtagok számára szóló tartózkodási engedély kiállítását a hiánytalan kérelem előterjesztésének napját követő 90 napon belül engedélyezi. Az érintett tagállam illetékes hatósága egy időben dolgozza fel a családtagok kérelmét és a kutató beutazás és tartózkodás vagy hosszú távú mobilitás iránt előterjesztett kérelmét, ha a családtagok kérelmét az utóbb említett kérelemmel egy időben nyújtották be. A családtagok számára csak abban az esetben állítható ki tartózkodási engedély, ha a kutató a 17. cikkel összhangban engedélyben részesült.

(5) A 2003/86/EK irányelv 13. cikke (2) és (3) bekezdésétől eltérve a családtagok számára kiállított tartózkodási engedély főszabályként a kutató engedélyével egy időben jár le. Ez adott esetben a kutató számára álláskeresés vagy vállalkozás céljából, a 25. cikk alapján kiállított engedélyekre is vonatkozik. A tagállamok előírhatják, hogy a családtagok úti okmányai érvényességi idejének legalább a tervezett tartózkodás időtartamára ki kell terjednie.

(6) A 2003/86/EK irányelv 14. cikke (2) bekezdésének második mondatától eltérve az első tagállam, illetve hosszú távú mobilitás esetén a második tagállamok az olyan kivételes körülményektől eltekintve, mint a munkanélküliség különösen magas szintje, nem alkalmazhatnak határidőt a családtagok munkaerőpiachoz való hozzáférése tekintetében.

VI. FEJEZET

MOBILITÁS A TAGÁLLAMOK KÖZÖTT

27. cikk

EU-n belüli mobilitás

(1) Az a harmadik országbeli állampolgár, aki olyan érvényes engedéllyel rendelkezik, amelyet az első tagállam mobilitási intézkedéseket is magában foglaló uniós vagy multilaterális programja, vagy két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodás keretében tanulmányok folytatása vagy kutatás céljából állítottak ki, az említett engedély alapján és érvényes úti okmánnyal a 28., 29. és a 31. cikkben meghatározott feltételek mellett – és a 32. cikkre is figyelemmel – egy vagy több második tagállamba beutazhat és tartózkodhat annak érdekében, hogy kutatásának vagy tanulmányainak egy részét ott végezze el.

(2) Az (1) bekezdésben említett mobilitás során a kutatók egy vagy több második tagállamban a kutatási tevékenységek mellett oktathatnak is, a hallgatók pedig a tanulmányaik mellett munkát is vállalhatnak a 23., illetve a 24. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban.

(3) Ha valamely kutató a 28. vagy a 29. cikkkel összhangban egy második tagállamba költözik, a 26. cikkkel összhangban kiállított tartózkodási engedéllyel rendelkező családtagjai számára engedélyezni kell, hogy a kutatót a 30. cikkben meghatározott feltételek mellett a kutatói mobilitás keretében elkísérjék.

28. cikk

A kutatók rövid távú mobilitása

(1) Az első tagállam által kiállított érvényes engedéllyel rendelkező kutatók – az e cikkben meghatározott feltételekre is figyelemmel – bármely 360 napos időszakon belül jogosultak tagállamonként egy vagy több második tagállamban legfeljebb 180 napig tartózkodni annak érdekében, hogy kutatásuk egy részét az adott tagállambeli kutatószervezetnél végezzék.

(2) A második tagállam előírhatja a kutató, az első tagállambeli kutatószervezet vagy a második tagállambeli kutatószervezet számára, hogy az első tagállam és a második tagállam illetékes hatóságait értesítse arról, hogy a kutató a kutatásának egy részét a második tagállambeli kutatószervezetnél kívánja végezni.

Ez esetben a második tagállam úgy rendelkezik, hogy az értesítés az alábbi időpontokban történhet:

- a) vagy az első tagállamban való kérelmezés során, ha a második tagállamba irányuló mobilitás ekkor már tervbe van véve; vagy
- b) azt követően, hogy a kutató számára engedélyezték az első tagállamba való beutazást és a tartózkodást, amint ismertté válik a második tagállamba irányuló mobilitásra vonatkozó szándék.

(3) Ha az értesítést a (2) bekezdés a) pontja szerinti időpontban küldték, és ha a második tagállam a (7) bekezdés szerint nem emel kifogást az abban foglaltak ellen az első tagállamnál, a kutatónak a második tagállamba irányuló mobilitására az engedély érvényességi ideje alatt bármikor sor kerülhet.

(4) Ha az értesítést a (2) bekezdés b) pontja szerinti időpontban küldték, a mobilitásra azonnal sor kerülhet a második tagállam értesítését követően, illetve egy későbbi időpontban az engedély érvényességi ideje alatt.

(5) Az értesítésnek magában kell foglalnia a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti érvényes úti okmányt és az első tagállam által kiállított, a mobilitás időtartamát lefedő érvényes engedélyt.

(6) A második tagállam előírhatja, hogy az értesítésnek magában kell foglalnia az alábbi dokumentumok és információk átadását:

- a) a 10. cikkben említett, az első tagállamban kötött fogadási megállapodás vagy – ha a második tagállam azt írja elő – a második tagállambeli kutatószervezettel kötött fogadási megállapodás;
- b) a mobilitás tervezett időtartama és az azzal kapcsolatos időpontok, ha ezek nem szerepelnek a fogadási megállapodásban;
- c) igazolás arról, hogy a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint a kutató rendelkezik olyan betegebiztosítással, amely az érintett tagállam állampolgárainak tekintetében szokásosan fedezett valamennyi kockázatra kiterjed;
- d) igazolás arról, hogy a kutató a 7. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint a tartózkodása alatt rendelkezni fog a megélhetéséhez szükséges anyagi fedezettel, úgy, hogy nem kell a tagállam szociális segítségnyújtási rendszerét igénybe vennie, a 32. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett esetekben pedig az első tagállamba való visszautazásának költségeihez szükséges anyagi fedezettel.

A második tagállam előírhatja az értesítő személy vagy szervezet számára, hogy a mobilitás megkezdése előtt adja meg az érintett kutatónak a második tagállam területén lévő címét.

A második tagállam előírhatja az értesítő személy vagy szervezet számára, hogy a dokumentumokat e tagállam egyik hivatalos nyelvén vagy az Unió bármely, az e tagállam által megjelölt hivatalos nyelvén mutassa be.

(7) A (2) bekezdés szerinti értesítés alapján a második tagállam a hiánytalan értesítés kézhezvételét követő 30 napon belül kifogást emelhet a kutatónak a második tagállamba irányuló mobilitása ellen, ha:

- a) nem teljesülnek az (5) és adott esetben a (6) bekezdésben előírt feltételek;
- b) a 20. cikk (1) bekezdés b) vagy c) pontjában vagy e cikk (2) bekezdésében felsorolt elutasítási indokok valamelyike fennáll;
- c) letelt az (1) bekezdésben említett maximális tartózkodási idő.

(8) Nem engedélyezhető a második tagállam területére történő beutazás és a tartózkodás olyan kutatók számára, akik a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre veszélyt jelentenek.

(9) A második tagállam illetékes hatóságai kötelesek írásban haladéktalanul értesíteni az első tagállam illetékes hatóságait és az értesítő személyt vagy szervezetet a mobilitás elleni kifogásról. Ha a második tagállam a (7) bekezdéssel összhangban kifogást emel a mobilitás ellen és a mobilitásra még nem került sor, a kutató nem végezheti a második tagállambeli kutatószervezetnél a kutatása egy részét. Ha a mobilitásra már sor került, akkor a 32. cikk (4) bekezdését kell alkalmazni.

(10) A kifogásolási határidő lejártát követően a második tagállam igazoló dokumentumot állíthat ki a kutató számára arról, hogy tartózkodhat a területén és élhet az ezen irányelvben biztosított jogokkal.

29. cikk

A kutatók hosszú távú mobilitása

(1) Olyan kutatók esetében, akik az első tagállam által kiállított érvényes engedéllyel rendelkeznek és akik egy vagy több második tagállam területén tagállamonként 180 napot meghaladóan kívánnak annak érdekében tartózkodni, hogy kutatásuk egy részét egy vagy több második tagállambeli kutatószervezetnél végezzék, a második tagállam:

- a) vagy a 28. cikket alkalmazva engedélyezi, hogy a kutató az első tagállam által kiállított engedély alapján és annak érvényességi ideje alatt a tagállam területén tartózkodjon; vagy
- b) a (2)–(7) bekezdésben előírt eljárást alkalmazza.

A második tagállam meghatározhatja az adott kutató hosszú távú mobilitásának maximális időtartamát, amely azonban nem lehet 360 napnál rövidebb.

(2) Hosszú távú mobilitás iránti kérelem előterjesztése esetén:

- a) a második tagállam előírhatja a kutató, az első tagállambeli kutatószervezet vagy a második tagállambeli kutatószervezet számára, hogy adja át az alábbi dokumentumokat:
  - i. a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti érvényes úti okmány és az első tagállam által kiállított érvényes engedély;
  - ii. igazolás arról, hogy a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint a kutató rendelkezik olyan betegbiztosítással, amely az érintett tagállam állampolgárainak tekintetében szokásosan fedezett valamennyi kockázatra kiterjed;
  - iii. igazolás arról, hogy a kutató a 7. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint a tartózkodása alatt rendelkezni fog a megélhetéséhez szükséges anyagi fedezettel, úgy, hogy nem kell a tagállam szociális segítségnyújtási rendszerét igénybe vennie, a 32. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett esetekben pedig az első tagállamba való visszautazásának költségeihez szükséges anyagi fedezettel;
  - iv. a 10. cikkben említett, az első tagállamban kötött fogadási megállapodás vagy – ha a második tagállam azt írja elő – a második tagállambeli kutatószervezettel kötött fogadási megállapodás;
  - v. a mobilitás tervezett időtartama és az azzal kapcsolatos időpontok, ha ezek a kérelmező által benyújtott dokumentumok egyikében sem szerepelnek.

A második tagállam előírhatja, hogy a kérelmező adja meg az érintett kutatónak a tagállam területén lévő címét. Ha a második tagállam nemzeti joga úgy rendelkezik, hogy a kérelem előterjesztésének időpontjában a címet meg kell adni, de az érintett kutató még nem tudja, hol fog lakni, e tagállam elfogadja egy ideiglenes cím megadását. Ilyen esetben a kutatónak legkésőbb a hosszú távú mobilitási engedély kiállításának időpontjában meg kell adnia az állandó címét.

A második tagállam előírhatja a kérelmező számára, hogy a dokumentumokat e tagállam egyik hivatalos nyelvén vagy az Unió bármely, e tagállam által megjelölt hivatalos nyelvén mutassa be.

- b) a második tagállam döntést hoz a hosszú távú mobilitás iránti kérelemről, és a lehető leghamarabb, de legfeljebb a hiánytalan kérelemnek a második tagállam illetékes hatóságaihoz történt benyújtásától számított 90 napon belül írásban értesíti a kérelmezőt a döntésről;
- c) a kutató nem kötelezhető arra, hogy a kérelem benyújtása érdekében elhagyja a tagállamok területét, és nem vonatkozhat rá vízumkötelezettség;

- d) a kutató számára engedélyezni kell, hogy mindaddig a második tagállambeli kutatószervezetnél végezze el a kutatás egy részét, amíg az illetékes hatóságok meg nem hozzák a döntést a hosszú távú mobilitás iránti kérelemről, feltéve hogy:
- i. sem a 28. cikk (1) bekezdésében említett időtartam, sem az első tagállam által kiállított engedély érvényességi ideje még nem járt le; és
  - ii. ha a második tagállam ezt előírja, a hiánytalan kérelmet legalább a kutató hosszú távú mobilitásának megkezdése előtt 30 nappal előterjesztették a második tagállamnak;
- e) hosszú távú mobilitás iránti kérelem nem nyújtható be a rövid távú mobilitásra vonatkozó értesítéssel egyidejűleg. Abban az esetben, ha a hosszú távú mobilitásra vonatkozó igény a kutató rövid távú mobilitásának megkezdése után merül fel, a második tagállam előírhatja, hogy a hosszú távú mobilitás iránti kérelmet legalább 30 nappal a rövid távú mobilitási időszak vége előtt nyújtsák be.
- (3) A második tagállam elutasíthatja a hosszú távú mobilitás iránti kérelmet, ha:
- a) nem teljesülnek a (2) bekezdés a) pontjában előírt feltételek;
  - b) a 20. cikk (1) bekezdése a) pontjának kivételével fennáll az említett cikkben felsorolt elutasítási indokok valamelyike;
  - c) a kutató számára az első tagállamban kiállított engedély érvényessége az eljárás időtartama alatt lejár; vagy
  - d) adott esetben letelt az (1) bekezdés második albekezdésében említett maximális tartózkodási idő.
- (4) Nem engedélyezhető a második tagállam területére történő beutazás és a tartózkodás olyan kutatók számára, akik a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre veszélyt jelentenek.
- (5) Ha a második tagállam kedvező döntést hoz az e cikk (2) bekezdésében említett, hosszú távú mobilitás iránti kérelemről, akkor a kutató számára a 17. cikk (4) bekezdésével összhangban engedélyt állítanak ki. A második tagállam tájékoztatja az első tagállam illetékes hatóságait, ha hosszú távú mobilitási engedélyt állít ki.
- (6) A második tagállam visszavonhatja a hosszú távú mobilitási engedélyt, ha:
- a) nem vagy már nem teljesülnek az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában vagy a (4) bekezdésben előírt feltételek; vagy
  - b) a 21. cikk (1) bekezdése a) pontjának, (2) bekezdése f) pontjának és (3), (5) és (6) bekezdésének kivételével fennáll az engedély visszavonását megalapozó, az említett cikkben felsorolt indokok valamelyike.
- (7) A hosszú távú mobilitásra vonatkozó tagállami döntés meghozatalakor a 34. cikk (2)–(5) bekezdései értelemszerűen alkalmazandók.

30. cikk

A kutatók családtagjainak mobilitása

- (1) Az első tagállam által kiállított érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkező kutatónak a családtagjai jogosultak a beutazásra és a tartózkodásra annak érdekében, hogy a kutatót egy vagy több második tagállamba elkísérjék.
- (2) Ha a második tagállam a 28. cikk (2) bekezdésében említett értesítési eljárást alkalmazza, az alábbi dokumentumok és információk átadását írja elő:
- a) a 28. cikk (5) bekezdésében és (6) bekezdésének b), c) és d) pontjában előírt, a kutatót kísérő családtagokra vonatkozó dokumentumok és információk;
  - b) igazolás arról, hogy a 26. cikkel összhangban a családtag az első tagállamban a kutató családtagjaként tartózkodott.

A második tagállam előírhatja az értesítő számára, hogy a dokumentumokat e tagállam egyik hivatalos nyelvén vagy az Unió bármely, e tagállam által megjelölt hivatalos nyelvén mutassa be.

A második tagállam kifogást emelhet a családtagnak a második tagállamba irányuló mobilitása ellen, ha az első albekezdésben előírt feltételek nem teljesülnek. A 28. cikk (7) bekezdésének b) és c) pontja és (9) bekezdése az említett családtagokra értelemszerűen alkalmazandó.

(3) Ha a második tagállam a 29. cikk (1) bekezdésének b) pontjában megállapított eljárást alkalmazza, a kutató vagy a kutató családtagja kérelmet terjeszt elő a második tagállam illetékes hatóságaihoz. A második tagállam a kérelmező számára a családtagokra vonatkozó alábbi dokumentumok és információk átadását írja elő:

- a) a 29. cikk (2) bekezdése a) pontjának i., ii., iii. és v. alpontjában előírt, a kutatót kísérő családtagokra vonatkozó dokumentumok és információk;
- b) igazolás arról, hogy a 26. cikkel összhangban a családtag az első tagállamban a kutató családtagjaként tartózkodott.

A második tagállam előírhatja a kérelmező számára, hogy a dokumentumokat e tagállam egyik hivatalos nyelvén vagy az Unió bármely, e tagállam által megjelölt hivatalos nyelvén mutassa be.

A második tagállam elutasíthatja a családtagnak a második tagállamba irányuló hosszú távú mobilitása iránti kérelmét, ha az első albekezdésben előírt feltételek nem teljesülnek. A 29. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontja, (3) bekezdésének b), c) és d) pontja, (5) bekezdése, (6) bekezdésének b) pontja és (7) bekezdése az említett családtagokra értelemszerűen alkalmazandó.

A családtagok hosszú távú mobilitási engedélyének érvényességi ideje főszabályként a második tagállam által a kutató számára kiállított engedély lejártán napján ér véget.

A családtagok hosszú távú mobilitási engedélye visszavonható, illetve meghosszabbítása megtagadható abban az esetben, ha a kutatónak, akinek kíséretében érkeztek, a hosszú távú mobilitási engedélyét visszavonják, illetve megtagadják annak meghosszabbítását és a családtagok nem rendelkeznek önálló tartózkodási joggal.

(4) Nem engedélyezhető a második tagállam területére történő beutazás és a tartózkodás olyan családtagok számára, akik a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre veszélyt jelentenek.

31. cikk

Hallgatói mobilitás

(1) Olyan hallgatók, akik az első tagállam által kiállított érvényes engedéllyel rendelkeznek és akik mobilitási intézkedéseket is magában foglaló uniós vagy multilaterális programban, illetve két vagy több felsőoktatási intézmény között létrejött megállapodásban érintettek, egy vagy több második tagállamba beutazhatnak és tartózkodhatnak – a (2)–(10) bekezdésben meghatározott feltételekre is figyelemmel – tagállamonként legfeljebb 360 napig annak érdekében, hogy tanulmányaik egy részét a szóban forgó tagállam valamely felsőoktatási intézményében végezzék.

Azoknak a hallgatóknak, akik a mobilitási intézkedéseket is magában foglaló uniós vagy multilaterális programban, illetve két vagy több felsőoktatási intézmény között létrejött megállapodásban nem érintettek, engedély iránti kérelmet kell előterjeszteniük ahhoz, hogy egy második tagállamba beutazhassanak és tartózkodhassanak annak érdekében, hogy tanulmányaik egy részét a 7. és a 11. cikknek megfelelően valamely felsőoktatási intézményben végezzék.

(2) A második tagállam előírhatja az első tagállambeli felsőoktatási intézmény, a második tagállambeli felsőoktatási intézmény vagy a hallgatók számára, hogy az első és második tagállam illetékes hatóságait értesítse arról, hogy a hallgató a tanulmányainak egy részét a második tagállambeli felsőoktatási intézményben kívánja végezni.

Ez esetben a második tagállam úgy rendelkezik, hogy az értesítés az alábbi időpontokban történhet:

- a) vagy az első tagállamban való kérelmezés során, ha a második tagállamba irányuló mobilitás ekkor már tervbe van véve; vagy
- b) azt követően, hogy a hallgató számára engedélyezték az első tagállamba való beutazást, amint ismertté válik a második tagállamba irányuló mobilitásra vonatkozó szándék.

(3) Ha az értesítést a (2) bekezdés a) pontja szerinti időpontban küldték, és ha a második tagállam a (7) bekezdés szerint az abban foglaltak ellen nem emel kifogást az első tagállamnál, a hallgatónak a második tagállamba irányuló mobilitására az engedély érvényességi ideje alatt bármikor sor kerülhet.

(4) Ha az értesítést a (2) bekezdés b) pontja szerinti küldték, és ha a második tagállam a (7) és (9) bekezdés szerint nem emel írásban kifogást a hallgató mobilitása ellen, a mobilitás jóváhagyottnak tekinthető, és arra az engedély érvényességi ideje alatt bármikor sor kerülhet a második tagállamban.

(5) Az értesítésnek magában kell foglalnia a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti érvényes úti okmányt és az első tagállam által kiállított, a mobilitás teljes időtartamát lefedő érvényes engedélyt.

(6) A második tagállam előírhatja, hogy az értesítésnek magában kell foglalnia az alábbi dokumentumok és információk átadását:

- a) igazolás arról, hogy a hallgató tanulmányainak egy részét mobilitási intézkedéseket is magában foglaló uniós vagy multilaterális program, vagy két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodás keretében végzi a második tagállamban, továbbá igazolás arról, hogy a hallgatót egy második tagállambeli felsőoktatási intézmény befogadta;
- b) a mobilitás tervezett időtartama és az azzal kapcsolatos időpontok, ha ezek nem szerepelnek az a) pont szerinti dokumentumokban;
- c) igazolás arról, hogy a 7. cikk (1) bekezdés c) pontja szerint a hallgató rendelkezik olyan betegbiztosítással, amely az érintett tagállam állampolgárainak tekintetében szokásosan fedezett valamennyi kockázatra kiterjed;
- d) igazolás arról, hogy a hallgató a 7. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint a tartózkodása alatt rendelkezni fog a megélhetéséhez szükséges anyagi fedezettel, úgy, hogy nem kell a tagállam szociális segítségnyújtási rendszerét igénybe vennie, továbbá a tanulmányai folytatásához szükséges anyagi fedezettel, a 32. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett esetekben pedig az első tagállamba való visszautazásához szükséges költségek anyagi fedezetével;
- e) adott esetben igazolás arról, hogy a hallgató befizette a felsőoktatási intézmény által meghatározott díjakat.

A második tagállam előírhatja az értesítő személy vagy intézmény számára, hogy a mobilitás megkezdése előtt adja meg az érintett hallgatónak a második tagállam területén lévő címét.

A második tagállam előírhatja az értesítő személy vagy intézmény számára, hogy a dokumentumokat e tagállam egyik hivatalos nyelvén vagy az Unió bármely, e tagállam által megjelölt hivatalos nyelvén mutassa be.

(7) A (2) bekezdés szerinti értesítés alapján a második tagállam a hiánytalan értesítés kézhezvételét követő 30 napon belül kifogást emelhet a hallgatónak a második tagállamba irányuló mobilitása ellen, ha:

- a) nem teljesülnek az (5) és a (6) bekezdésben előírt feltételek;
- b) fennáll a 20. cikk (1) bekezdésének b) vagy c) pontjában vagy (2) bekezdésében felsorolt elutasítási indokok valamelyike;
- c) letelt az (1) bekezdésben említett maximális tartózkodási idő.

(8) Nem engedélyezhető a második tagállam területére történő beutazás és a tartózkodás olyan hallgatók számára, akik a közrendre, a közbiztonságra vagy a közegészségre veszélyt jelentenek.

(9) A második tagállam illetékes hatóságai kötelesek haladéktalanul írásban értesíteni az első tagállam illetékes hatóságait és az értesítő személyt vagy intézményt a mobilitás elleni kifogásról. Ha a második tagállam a (7) bekezdéssel összhangban kifogást emel a mobilitás ellen, a hallgatók nem végezhetik a második tagállambeli felsőoktatási intézményben a tanulmányaik egy részét.

(10) A kifogásolási határidő lejártát követően a második tagállam igazoló dokumentumot állíthat ki a hallgató számára arról, hogy tartózkodhat a területén és élhet az ezen irányelvben biztosított jogokkal.

32. cikk

Garanciák és szankciók mobilitás esetén

(1) Ha a kutatási vagy tanulmányi engedélyt olyan tagállam illetékes hatóságai állítják ki, amely nem alkalmazza teljes körűen a schengeni vívmányokat, és a mobilitás keretében a kutató vagy a hallgató a második tagállamba való beutazáshoz külső határt lép át, akkor a második tagállam illetékes hatóságai a mobilitás igazolására jogosultak bizonyítékként előírni az első tagállam által kiállított érvényes engedélyt, valamint a következőket:

- a) a 28. cikk (2) bekezdése vagy a 31. cikk (2) bekezdése szerinti értesítés másolata; vagy
- b) ha a második tagállam értesítés nélkül is lehetővé teszi a mobilitást, igazolás arról, hogy a hallgató tanulmányai egy részét mobilitási intézkedéseket is magában foglaló uniós vagy multilaterális program vagy két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodás keretében végzi a második tagállamban, a kutatók esetében pedig vagy a kutató mobilitásával kapcsolatos adatokat tartalmazó fogadási megállapodás másolata vagy – ha a mobilitással kapcsolatos adatok nem szerepelnek a fogadási megállapodásban – a második tagállambeli kutatószervezet levele, amely tartalmazza legalább az EU-n belüli mobilitás időtartamát és a második tagállambeli kutatószervezet címét.

A kutató családtagjai esetében a második tagállam illetékes hatóságai a mobilitás igazolására jogosultak előírni az első tagállam által kiállított érvényes engedélyt és a 30. cikk (2) bekezdése szerinti értesítés másolatát vagy igazolást arról, hogy a családtag a kutatót kíséri.

(2) Ha az első tagállam illetékes hatóságai visszavonják az engedélyt, ha indokolt, a második tagállam hatóságait haladéktalanul tájékoztatni kell.

(3) A második tagállam előírhatja a második tagállambeli fogadó szervezet vagy a kutató vagy a hallgató számára, hogy tájékoztassa minden olyan változásról, amely azokat a feltételeket érinti, amelyek alapján a mobilitásra sor kerülhetett.

(4) Ha a kutató vagy adott esetben a családtagjai vagy a hallgató nem vagy már nem teljesíti a mobilitás feltételeit:

a) a második tagállam előírhatja, hogy a kutató és adott esetben a családtagjai vagy a hallgató azonnal hagyjon fel a tevékenységével és hagyja el a tagállam területét;

b) az első tagállam a második tagállam kérésére haladéktalanul és formások nélkül engedélyezi a kutató és adott esetben családtagjai vagy a hallgató visszautazását az első tagállamba. Ez abban az esetben is alkalmazandó, ha az első tagállam által kiállított engedély lejárt vagy visszavonásra került a második tagállamba irányuló mobilitás ideje alatt.

(5) Ha a kutató vagy a családtagjai vagy a hallgató átlépi egy, a schengeni vívmányokat teljes körűen alkalmazó tagállam külső határát, az említett tagállam lekérdezi a Schengeni Információs Rendszer adatait. Az említett tagállam megtagadja a beutazást, illetve kifogást emel a mobilitás ellen olyan személyek esetében, akikre vonatkozóan a Schengeni Információs Rendszerben beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés van érvényben.

VII. FEJEZET

ELJÁRÁS ÉS ÁTLÁTHATÓSÁG

33. cikk

Szankciók a fogadó szervezetekkel szemben

A tagállamok azokkal a fogadó szervezetekkel szemben és – a 24. cikk hatálya alá tartozó esetekben – azokkal a munkáltatókkal szemben szankciókat írhatnak elő, amelyek ezen irányelv szerinti kötelezettségeiket nem teljesítik. E szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

34. cikk

Eljárási garanciák és átláthatóság

(1) Az érintett tagállam illetékes hatósága döntést hoz az engedély kiállítása vagy meghosszabbítása iránt előterjesztett kérelemről, és e döntésről – a nemzeti jogukban előírt közzétételi eljárásoknak megfelelően – a lehető leghamarabb, de legkésőbb a hiánytalan kérelem előterjesztésének napját követő 90 napon belül a kérelmezőt írásban értesíti.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, ha a beutazás és a tartózkodás engedélyezésére irányuló eljárás a 9. cikkben és a 15. cikkben említett, jóváhagyott fogadó szervezettel kapcsolatos, hiánytalan kérelemről a lehető leghamarabb, de legkésőbb 60 napon belül dönteni kell.

(3) Ha a kérelem alátámasztására benyújtott információk vagy dokumentumok hiányosak, az illetékes hatóságok a kérelmezőt észszerű határidőn belül tájékoztatják, hogy milyen további információkra van szükség, és ezek benyújtására észszerű határidőt állapítanak meg. Amíg az illetékes hatóságok nem kapják meg a kért további információkat az (1) és (2) bekezdésben említett határidőt fel kell függeszteni. Ha e további információkat vagy dokumentumokat nem nyújtják be a határidőn belül, a kérelem elutasítható.

(4) A kérelem befogadhatatlannak történő nyilvánításáról vagy elutasításáról, illetve az engedély meghosszabbításának megtagadásáról szóló döntés indokolását a kérelmezőhöz írásban kell eljuttatni. Az engedély visszavonásáról szóló döntés indokolását a harmadik országbeli állampolgárhoz írásban kell eljuttatni. Az engedély visszavonásáról szóló döntés indokolása a fogadó szervezethez szintén írásban juttatható el.

(5) A kérelem befogadhatatlannak nyilvánításáról vagy elutasításáról, illetve az engedély meghosszabbításának megtagadásáról vagy az engedély visszavonásáról hozott döntéssel szemben az érintett tagállamban – a nemzeti joggal összhangban – jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani. Az írásbeli értesítésben pontosan meg kell jelölni azt a bíróságot vagy közigazgatási hatóságot, amelyhez jogorvoslat iránti kérelem nyújtható be, valamint a jogorvoslat iránti kérelem benyújtásának a határidejét.

35. cikk

Átláthatóság és az információkhoz való hozzáférés

A tagállamok könnyen hozzáférhető formában a kérelmezők rendelkezésére bocsátják a kérelem előterjesztéséhez szükséges igazoló dokumentumokkal, valamint a beutazás és a tartózkodás feltételeivel kapcsolatos információkat, beleértve az ezen irányelv hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok és adott esetben családtagjaik jogait, kötelezettségeit és a rájuk vonatkozó eljárási garanciákat is. Ide tartozik adott esetben a szükséges anyagi fedezet havi összegének a mértéke, beleértve a tanulmányok vagy a képzés folytatásához szükséges anyagi fedezetet is – az egyes esetek egyedi elbírálásának sérelme nélkül –, valamint az alkalmazandó díjakat.

Az illetékes hatóságok valamennyi tagállamban közzéteszik az ezen irányelv alkalmazásában jóváhagyott fogadó szervezetek jegyzékét. A jegyzékek aktualizált változatát bármilyen módosítást követően mihamarabb közzé kell tenni.

36. cikk

Díjak

A tagállamok a harmadik országbeli állampolgárok – adott esetben a családtagokat is ideértve – és a fogadó szervezetek számára előírhatják, hogy a kérelmeknek és az értesítéseknek az ezen irányelvvvel összhangban történő feldolgozásáért díjat fizessenek. E díjak mértéke nem lehet túlzó vagy aránytalan.

VIII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

37. cikk

Kapcsolattartók közötti együttműködés

(1) A tagállamok kapcsolattartókat jelölnek ki, amelyek feladata, hogy hatékonyan együttműködve fogadják és továbbítsák a 28–32. cikk végrehajtásához szükséges információkat. A tagállamoknak előnyben kell részesíteniük az elektronikus információcserét.

(2) Az egyes tagállamok a többi tagállamot az (1) bekezdésben említett nemzeti kapcsolattartón keresztül a következőkről tájékoztatják:

- a) a 28–31. cikk szerinti mobilitásra vonatkozó eljárások;
- b) az a tény, hogy az adott tagállam kizárólag jóváhagyott kutatószervezeten vagy felsőoktatási intézményen keresztül engedélyezi a kutatók és a hallgatók beutazását és tartózkodását;
- c) a hallgatóknak és a kutatóknak szóló olyan multilaterális programok, amelyek mobilitási intézkedéseket is magukban foglalnak, valamint a két vagy több felsőoktatási intézmény közötti megállapodások.

38. cikk

Statisztikák

(1) A tagállamok statisztikát küldenek a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy ezen irányelv alkalmazásában hány engedélyt állítottak ki, és hogy hány értesítést kaptak a 28. cikk (2) bekezdése és a 31. cikk (2) bekezdése értelmében, valamint – lehetőség szerint – arra vonatkozóan, hogy hány harmadik országbeli állampolgár engedélyét hosszabbították meg vagy vonták vissza. Ugyanilyen módon kell megküldeni a kutatók olyan családtagjaira vonatkozó statisztikákat, akiknek beutazását és tartózkodását engedélyezték. A statisztikai adatokat az állampolgárság és – amennyire lehetséges – az engedélyek érvényességi ideje szerinti bontásban kell benyújtani.

(2) Az (1) bekezdésben említett statisztikai adatoknak egy naptári évet felölelő referencia-időszakokra kell vonatkozniuk, és azokat a referenciaév végét követő hat hónapon belül el kell juttatni a Bizottsághoz. Az első referenciaév 2019.

(3) Az (1) bekezdésben említett statisztikai adatokat a 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell továbbítani.

39. cikk

Jelentési kötelezettség

A Bizottság rendszeres időközönként, első alkalommal 2023. május 23-án jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelvnek a tagállamokban való alkalmazásáról, és adott esetben módosításra tesz javaslatot.

40. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2018. május 23-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

41. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében a 2004/114/EK és a 2005/71/EK irányelv 2018. május 24-ével hatályát veszti, az ezen irányelv I. melléklete B. részében foglalt irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket nem érintve.

Az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében a hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásokat ezen irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázatokkal összhangban kell értelmezni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 199., 2007.7.31., 23. o.).

42. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

43. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknak megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2016. május 11-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

—

I. MELLÉKLET

A. rész

A hatályon kívül helyezett irányelvek
(a 41. cikkben hivatkozott irányelv)

A Tanács 2004/114/EK irányelve (HL L 375., 2004.12.23., 12. o.)
A Tanács 2005/71/EK irányelve (HL L 289., 2005.11.3., 15. o.)

B. rész

A nemzeti jogba való átültetésre és az alkalmazás időpontjára vonatkozó határidők
(a 41. cikkben hivatkozott irányelvek)

Irányelv	Az átültetés határideje	Az alkalmazás időpontja
2004/114/EK	2007.1.12.	
2005/71/EK	2007.10.12.	

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2004/114/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk, a) pont	1. cikk, a) pont
1. cikk, b) pont	—
—	1. cikk, b) pont
2. cikk, bevezető fordulat	3. cikk, bevezető fordulat
2. cikk, a) pont	3. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, b) pont	3. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, c) pont	3. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, d) pont	3. cikk, (5) bekezdés
—	3. cikk, (6) bekezdés
2. cikk, e) pont	3. cikk, (11) és (13) bekezdés
2. cikk, f) pont	3. cikk, (7) bekezdés
2. cikk, g) pont	3. cikk, (22) bekezdés
—	3. cikk, (8) bekezdés
—	3. cikk, (12) bekezdés
—	3. cikk, (14)–(21) bekezdés
—	3. cikk, (23) és (24) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés, a)–d) pont	2. cikk, (2) bekezdés, a)–d) pont
3. cikk, (2) bekezdés, e) pont	—
—	2. cikk, (2) bekezdés, e)–g) pont
4. cikk	4. cikk
5. cikk	5. cikk, (1) bekezdés
—	5. cikk, (2) és (3) bekezdés
—	6. cikk
6. cikk, (1) bekezdés a)–c) és e) pont	7. cikk, (1) bekezdés, a)–d) pont
6. cikk, (1) bekezdés, d) pont	7. cikk (6) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	—
—	7. cikk, (2) és (3) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat	11. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat
7. cikk, (1) bekezdés, a) pont	11. cikk, (1) bekezdés, a) pont
7. cikk, (1) bekezdés, b) pont	7. cikk, (1) bekezdés, e) pont és 11. cikk, (1) bekezdés, d) pont
7. cikk, (1) bekezdés, c) pont	11. cikk, (1) bekezdés, c) pont
7. cikk, (1) bekezdés, d) pont	11. cikk, (1) bekezdés, b) pont

2004/114/EK irányelv	Ezen irányelv
7. cikk, (2) bekezdés	11. cikk, (2) bekezdés
—	11. cikk, (3) bekezdés
8. cikk	31. cikk
9. cikk, (1) és (2) bekezdés	12. cikk, (1) és (2) bekezdés
10. cikk, bevezető fordulat	13. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat
10. cikk, a) pont	13. cikk, (1) bekezdés, a) pont
—	13. cikk, (1) bekezdés, b) pont
10. cikk, b) pont	7. cikk, (1) bekezdés, e) pont és 13. cikk, (1) bekezdés, c) pont
10. cikk, c) pont	13. cikk, (1) bekezdés, d) pont
—	13. cikk, (1) bekezdés e) és f) pont
—	13. cikk, (2)–(4) bekezdés
11. cikk, bevezető fordulat	14. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat
11. cikk, a) pont	14. cikk, (2) bekezdés
11. cikk, b) pont	14. cikk, (1) bekezdés, a) pont
—	14. cikk, (1) bekezdés, b) pont
11. cikk, c) pont	14. cikk, (1) bekezdés, c) pont
11. cikk, d) pont	14. cikk, (1) bekezdés, d) pont
12. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (2) bekezdés
12. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (2) bekezdés, f) pont
13. cikk	18. cikk, (4) bekezdés
14. cikk	18. cikk, (6) bekezdés
15. cikk	18. cikk, (7) bekezdés
—	18. cikk, (3), (5), (8) és (9) bekezdés
—	16., 17. és 19. cikk
16. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont
—	21. cikk, (1) bekezdés, c) és d) pont
16. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (4) bekezdés
—	21. cikk, (2) bekezdés, a)–e) pont
—	21. cikk, (3) bekezdés
—	21. cikk, (5)–(7) bekezdés
—	22. cikk, (3) és (4) bekezdés
17. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, első mondat	24. cikk, (1) bekezdés
17. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, második mondat	24. cikk, (3) bekezdés
17. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	24. cikk, (2) bekezdés
17. cikk, (2) bekezdés	24. cikk, (3) bekezdés
17. cikk, (3) és (4) bekezdés	—
—	24. cikk
—	27. cikk

2004/114/EK irányelv	Ezen irányelv
—	30. cikk
—	32. és 33. cikk
18. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés
—	34. cikk, (2) bekezdés
18. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés	34. cikk, (3), (4) és (5) bekezdés
19. cikk	—
—	35. cikk, első bekezdés
20. cikk	36. cikk
—	37. és 38. cikk.
21. cikk	39. cikk
22–25. cikk	—
—	40–42. cikk
26. cikk	43. cikk
—	I. és II. melléklet

2005/71/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk	1. cikk, a) pont
2. cikk, bevezető fordulat	3. cikk, bevezető fordulat
2. cikk, a) pont	3. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, b) pont	3. cikk, (9) bekezdés
2. cikk, c) pont	3. cikk, (10) bekezdés
2. cikk, d) pont	3. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, e) pont	3. cikk, (22) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés, a) pont	2. cikk, (2) bekezdés, a) pont
3. cikk, (2) bekezdés, b) pont	—
3. cikk, (2) bekezdés, c) pont	2. cikk, (2) bekezdés, b) pont
3. cikk, (2) bekezdés, d) pont	—
4. cikk	4. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (7) bekezdés
5. cikk, (5) bekezdés	35. cikk, második bekezdés
5. cikk, (6) bekezdés	9. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (7) bekezdés	10. cikk, (8) bekezdés

2005/71/EK irányelv	Ezen irányelv
6. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
—	10. cikk, (2) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés, a) pont	10. cikk, (4) bekezdés
6. cikk, (2) bekezdés, b) pont	7. cikk, (1) bekezdés, e) pont
6. cikk, (2) bekezdés, c) pont	7. cikk, (1) bekezdés, c) pont
6. cikk, (2) bekezdés, d) pont	10. cikk, (3) bekezdés
6. cikk, (3) bekezdés	—
6. cikk, (4) és (5) bekezdés	10. cikk, (5) és (6) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, a) pont	7. cikk, (1) bekezdés, a) pont
7. cikk, (1) bekezdés, b) pont	8. cikk, (1) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, c) pont	8. cikk, (2) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, d) pont	7. cikk, (6) bekezdés
7. cikk, (1) bekezdés, utolsó albekezdés	—
7. cikk, (2) bekezdés	—
7. cikk, (3) bekezdés	5. cikk, (3) bekezdés
8. cikk	18. cikk, (1) bekezdés
9. cikk	26. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés, (a), (b) és (d) pont
10. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (4) bekezdés
11. cikk, (1) és (2) bekezdés	23. cikk
12. cikk	22. cikk, (1) és (2) bekezdés
13. cikk	28. és 29. cikk
14. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (5) bekezdés
14. cikk, (2) és (3) bekezdés	7. cikk, (4) bekezdés
14. cikk, (4) bekezdés	5. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés
—	34. cikk, (2) bekezdés
15. cikk, (2) bekezdés	34. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (3) bekezdés	34. cikk, (4) bekezdés
15. cikk, (4) bekezdés	34. cikk, (5) bekezdés
16. cikk	39. cikk
17–20. cikk	—
21. cikk	43. cikk